Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº 33 13 AUG. 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Goofy zou deze week met vakantie gaan. En niemand wist waar naar toe. Hij deed er reuze geheimzinnig over en wilde er geen woord over zeggen. Vorige week nog vroeg ik hem er naar en het enige dat ik uit hem kreeg, was: „Komt u maandagochtend om tien uur maar kijken, Oom Donald, dan zal ik 't u vertellen.... dan zult u het trouwens zelf kunnen zien!"
Ik vond het maar bar raadselachtig en ik was aardig nieuwsgierig geworden, daarom stond ik maandag om tien uur bij hem op de stoep. Aan de deurknop hing een groot bord, waarop stond: NIET BELLEN! Ik ben met vakantie. IK DOE TOCH NIET OPEN!
Ik besloot achterom te gaan. De achterdeur was niet op slot. Ik liep naar binnen en bleef toen stomverbaasd staan. Midden in de kamer lag Goofy lui achterover in een ligstoel, in een korte broek, met 'n heel bont-gekleurd vakantiehemd aan en een zonnebril op z'n neus. Naast hem stond een enorme fles limonade met 'n rietje er in, dat zó lang was, dat hij kon drinken zonder er voor overeind te hoeven komen.
„Goofy!" riep ik. „Moet je geen spullen inpakken? Je gaat toch met vakantie, is 't niet? Je wilt toch niet beweren dat je opeens besloten hebt hier te blijven?"
„Ja, kijkt u 'ns," zei hij, „eigenlijk was ik dat altijd al van plan, maar toch ga ik een wereldreis maken, begrijpt u?"
Ik begreep er niets van.
„Moet u zien," zei hij en wees op de muren van de kamer. Nu pas zag ik dat die volhingen met ansichtkaarten uit alle hoeken van de wereld, kaarten van Hawaii, Japan, Luxemburg, Italië, Noorwegen, Brazilië, van alle landen minstens wel één!
„Ik neem ze stuk voor stuk," zei Goofy, „als ik op één land ben uitgekeken, draai ik m'n stoel naar het volgende. Zo maak ik een wereldreis, lekker op m'n gemak, geen last van andere mensen èn.. het is nog goedkoop ook!"

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen. winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Prijswinnaars en -winnaressen van prijsvraag no. 26 zijn:
1e prijs: R. Sikkema, **Holwierde.**
2e prijs: O. Akkermans, **Lunteren.**
3e t/m 12e prijs: M. Rondeau, **Dintetoord;** M. de Rijk, **Waddinxveen;** F. Cruysberg, **Tegelen;** A. Daamen, **R'dam;** M. Wiken, **Roswinkel;** W. v. Teeseling, **Abcoude;** P. v. d. Ree, **Haarlem;** H. Sandheer, **Groenewegen;** D. Bosboom, **Den Haag;** M. Groenewegen, **Delft.**
13e t/m 22e prijs: J. de Grand, **Zaandam;** H. v. Verseveld, **A'dam;** J. v. d. Molen, **Terhorne;** J. Celis, **Mortsel (B.);** H. v. Asperen, **Zwolle;** Dré Raeven, **Weert;** S. Claes, **Deurne-Z. (B.);** B. Knopers, **Zutphen;** N. Johan, **Kessel-Lo (B.).**
De oplossing van onze Grote Vakantieprijsvraag luidt: **WEES EEN ZONNETJE IN HUIS ALS HET BUITEN REGENT.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 33

Wij hebben dit keer alle woorden in de kruiswoordpuzzel al voor je ingevuld, maar.... daarna de puzzel in stukken geknipt. Nu moeten jullie de stukken weer op de juiste wijze in elkaar passen. Je moet dan van boven af horizontaal woorden krijgen die de volgende betekenis hebben:
Treurspel, uitstallen, soort vloerbedekking, boomsoort, herinneringsvermogen, schoonmaken, oplettendheid, stenen aan elkaar vastmaken met specie.
De puzzel is acht hokjes breed en acht hokjes hoog en het groen gekleurde hokje moet helemaal linksboven in de hoek komen. Heb je alle stukjes in elkaar gepast, dan lees je in de eerste kolom van boven naar beneden de naam van iets waar altijd haast bij is.
Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 16 augustus, als je in Nederland woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbus 2, Aniwerpen 19.
Vergeet vooral niet je naam en volledig adres te vermelden en schrijf in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 33". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik ben reuze benieuwd naar jullie vakantie-avonturen, jongens en meisjes. Jullie weten m'n adres, hè? **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Linksboven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Toi schrijfs, hoor!

MARIETJE CLERX, SITTARD. Jammer dat „Spanning aan de grens" al uit is, hè? Maar het verhaal dat volgende week gaat beginnen, zul je vast wel minstens nèi zo spannend vinden als dit, let maar 'ns op! Doe je de groeten aan Marianne en Chrisje?
PETER WIGMAN, ROTTERDAM. Wat een fijne, lange brief heb ik van jou gekregen, Peter! Je hebt wel een hele tijd moeten wachten voor je in onze Brievenbus stond, hè? Maar je ziet 't, wie eenmaal op de lijst staat, komt heus aan de beurt!
LENI VAN MONTFOORT TE UTRECHT. Ben je al een beetje aan 't nieuwe huis gewend, Leni? Je hebt me wel moeilijke raadseltjes opgegeven, hoor! Welke beelden kun je in het donker goed zien, vroeg je me. Nou, dat viel wel mee, want dat zijn natuurlijk lichtbeelden!
ROGER CHAMPAGNE, HASSELT. Ik vind het reuze leuk van je dat je Kwik, Kwek en Kwak voor de vakantie hebt uitgenodigd, Roger, maar ik denk niet dat ze naar je toe kunnen komen. Ze hebben 't zo verschrikkelijk druk; dat zie je wel als je het avontuur van ze leest dat op de bladzijde hiernaast begint!
SUSAN VAN ARKEL, MUNCHEN-GLADBACH. Sjonge, Susan, dus je vergeet de prijsvraag wel 'ns? En als je hem wèl oplost, dan vergeet je die oplossing op te sturen? Wat vergeetachtig! Maar ik kan het best begrijpen, hoor. Er staan ook nog zoveel andere, leuke dingen in ons Vrolijk Weekblad, hè?
HARRY EN HENKIE KNIP, VEENDAM. Hoe vinden jullie het verhaal van Pipo, jongens? Het is wel leuk, hè? Met Mammaloe en die malle Klukkluk! Alleen de Dikkedeur is wel 'ns een beetje vervelend. Maar tot nu toe is Pipo altijd nèt een beetje slimmer dan hij geweest. Laten we maar hopen dat het zo blijft!
JANNY HEUSINKVELD, AALTEN. De grote Boze Wolf was helemaal niet zo blij met je briefje, Janny! „Waar bemoeit dat kind zich mee!" gromde hij. Maar Wolfje vond het fijn dat je hem 'ns flink de waarheid geschreven had. „Misschien trekt hij zich hier meer van aan dan van alles wat ik hem zeg," zei hij.

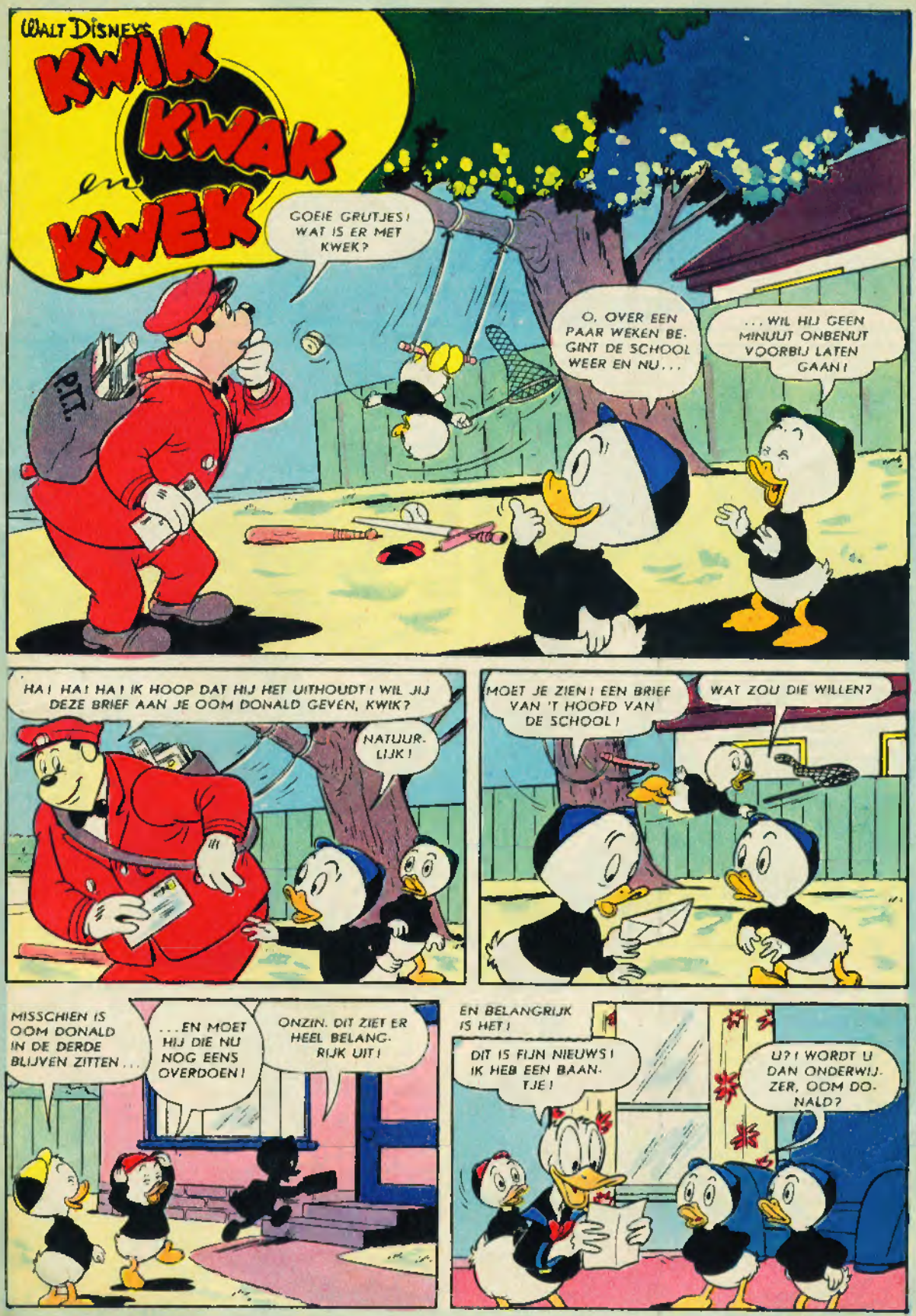
WALT DISNEY'S
KWIK KWAK en KWEK
GOEIE GRUTJES! WAT IS ER MET KWEK?
O, OVER EEN PAAR WEKEN BEGINT DE SCHOOL WEER EN NU...
...WIL HIJ GEEN MINUUT ONBENUT VOORBIJ LATEN GAAN!
P.T.T.
HA! HA! HA! IK HOOP DAT HIJ HET UITHOUDT! WIL JIJ DEZE BRIEF AAN JE OOM DONALD GEVEN, KWIK?
NATUURLIJK!
MOET JE ZIEN! EEN BRIEF VAN 'T HOOFD VAN DE SCHOOL!
WAT ZOU DIE WILLEN?
MISSCHIEN IS OOM DONALD IN DE DERDE BLIJVEN ZITTEN...
...EN MOET HIJ DIE NU NOG EENS OVERDOEN!
ONZIN. DIT ZIET ER HEEL BELANGRIJK UIT!
EN BELANGRIJK IS HET!
DIT IS FIJN NIEUWS! IK HEB EEN BAANTJE!
U?! WORDT U DAN ONDERWIJZER, OOM DONALD?

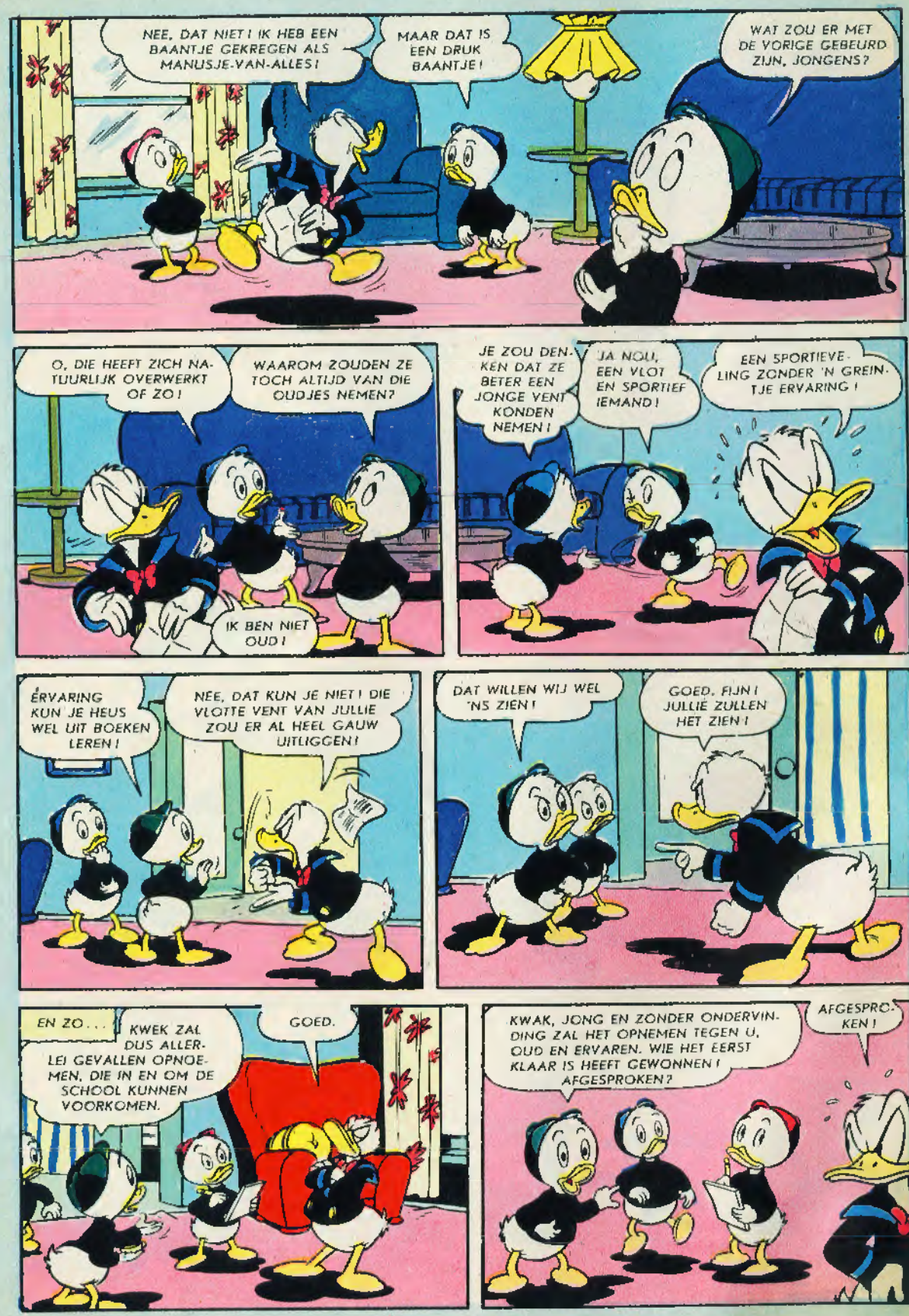
NEE, DAT NIET! IK HEB EEN BAANTJE GEKREGEN ALS MANUSJE-VAN-ALLES!
MAAR DAT IS EEN DRUK BAANTJE!
WAT ZOU ER MET DE VORIGE GEBEURD ZIJN, JONGENS?
O, DIE HEEFT ZICH NATUURLIJK OVERWERKT OF ZO!
WAAROM ZOUDEN ZE TOCH ALTIJD VAN DIE OUDJES NEMEN?
IK BEN NIET OUD!
JE ZOU DENKEN DAT ZE BETER EEN JONGE VENT KONDEN NEMEN!
JA NOU, EEN VLOT EN SPORTIEF IEMAND!
EEN SPORTIEVELING ZONDER 'N GREINTJE ERVARING!
ERVARING KUN JE HEUS WEL UIT BOEKEN LEREN!
NEE, DAT KUN JE NIET! DIE VLOTTE VENT VAN JULLIE ZOU ER AL HEEL GAUW UITLIGGEN!
DAT WILLEN WIJ WEL 'NS ZIEN!
GOED. FIJN! JULLIE ZULLEN HET ZIEN!
EN ZO...
KWEK ZAL DUS ALLERLEI GEVALLEN OPNOEMEN, DIE IN EN OM DE SCHOOL KUNNEN VOORKOMEN.
GOED.
KWAK, JONG EN ZONDER ONDERVINDING ZAL HET OPNEMEN TEGEN U, OUD EN ERVAREN. WIE HET EERST KLAAR IS HEEFT GEWONNEN! AFGESPROKEN?
AFGESPROKEN!

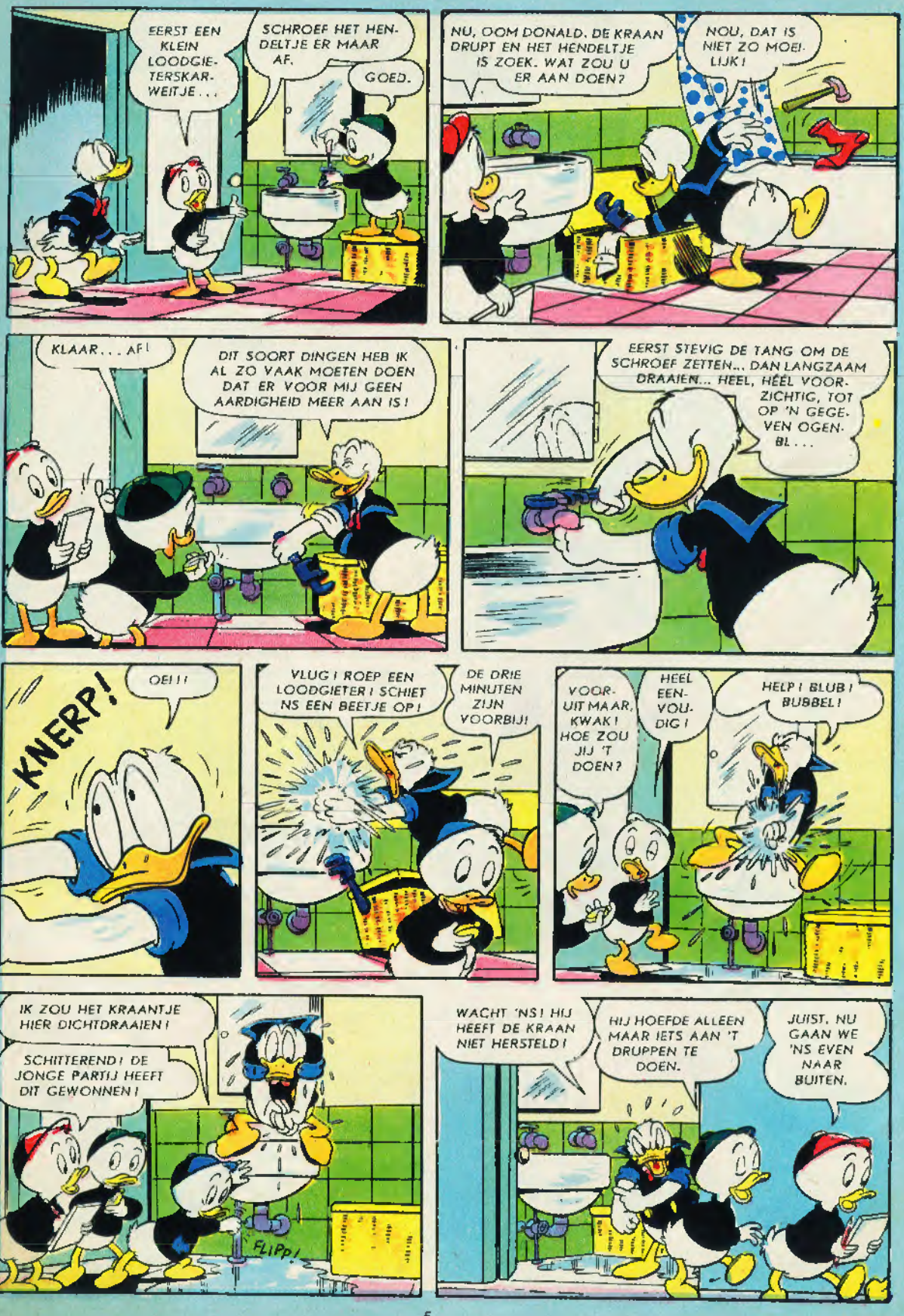
EERST EEN KLEIN LOODGIETERSKARWEITJE . . .
SCHROEF HET HENDELTJE ER MAAR AF.
GOED.
NU, OOM DONALD. DE KRAAN DRUPT EN HET HENDELTJE IS ZOEK. WAT ZOU U ER AAN DOEN?
NOU, DAT IS NIET ZO MOEILIJK!
KLAAR . . . AF!
DIT SOORT DINGEN HEB IK AL ZO VAAK MOETEN DOEN DAT ER VOOR MIJ GEEN AARDIGHEID MEER AAN IS!
EERST STEVIG DE TANG OM DE SCHROEF ZETTEN... DAN LANGZAAM DRAAIEN... HEEL, HÉÉL VOORZICHTIG, TOT OP 'N GEGEVEN OGENBL . . .
KNERP!
OEI!!
VLUG! ROEP EEN LOODGIETER! SCHIET NS EEN BEETJE OP!
DE DRIE MINUTEN ZIJN VOORBIJ!
VOORUIT MAAR, KWAK! HOE ZOU JIJ 'T DOEN?
HEEL EENVOUDIG!
HELP! BLUB! BUBBEL!
IK ZOU HET KRAANTJE HIER DICHTDRAAIEN!
SCHITTEREND! DE JONGE PARTIJ HEEFT DIT GEWONNEN!
FLIPP!
WACHT 'NS! HIJ HEEFT DE KRAAN NIET HERSTELD!
HIJ HOEFDE ALLEEN MAAR IETS AAN 'T DRUPPEN TE DOEN.
JUIST. NU GAAN WE 'NS EVEN NAAR BUITEN.

WE ZULLEN NET DOEN OF DIT DE ROZENTUIN IS VAN HET HOOFD VAN ONZE SCHOOL.
GEEN GRAPJES NU!
DIT IS Z'N MOOISTE ROZESTRUIK EN VLAK DAARNAAST GROEIT EEN TAAI STUK ONKRUID. KIJK, DAT IS DIT PLANTJE, OOM DONALD.
IN DEZE VERSTUIVER ZIT EEN HEEL STERK ONKRUIDVERDELGINGSMIDDEL.
NU MOET U NOG 'NS KIJKEN . . .
HET KLEINSTE DRUPPELTJE VAN DAT SPUL DOODT DEZE KNOPJES.
ZO?
NU MOET U HET ONKRUID VERNIETIGEN, ZONDER DE ROZESTRUIK TE BESCHADIGEN!
WACHT 'NS EVEN!
DAARVOOR MOET IK IETS UIT HET HUIS HALEN!
GA UW GANG, OOM DONALD!
EN NU MOET JE EENS ZIEN WAT ER GEBEURT!
VOORUIT MAAR, OOM DONALD!
KLAAR . . . AF!
MEN NEME EEN PAPIEREN ZAK . . .
BLAZE DIE OP . . .
WOESJ!

. . . EN ZETTE HEM OVER DE ROZESTRUIK . . . DAN EEN WALLETJE VAN AARDE ER OMHEEN . . . ZO JA . . .
EN DAN . . .
SPRIETS!
HET ONKRUID IS VERNIETIGD, DE ROOS ONBESCHADIGD !
NIET SLECHT, VIJFENVIJFTIG SEKONDEN.
LAAT KWAK MIJ DAT MAAR 'NS VERBETEREN !
VOORUIT MAAR!
BINNEN ÉÉN SEKONDE !
WACHT 'NS EVEN !
ZACK
HIJ HEEFT DIE SPUIT NIET GEBRUIKT !
NEE, OOM DONALD. HIJ HEEFT EEN BETERE MANIER BEDACHT !
OOM DONALD IS ER ECHT EEN BEETJE TE OUD VOOR !
HOE IS DE STAND NU, KWEK?
DE JONGE PARTIJ HEEFT NU TWEE PUNTEN . . . DE OUDE PARTIJ NUL !
HOERA! HOERA!

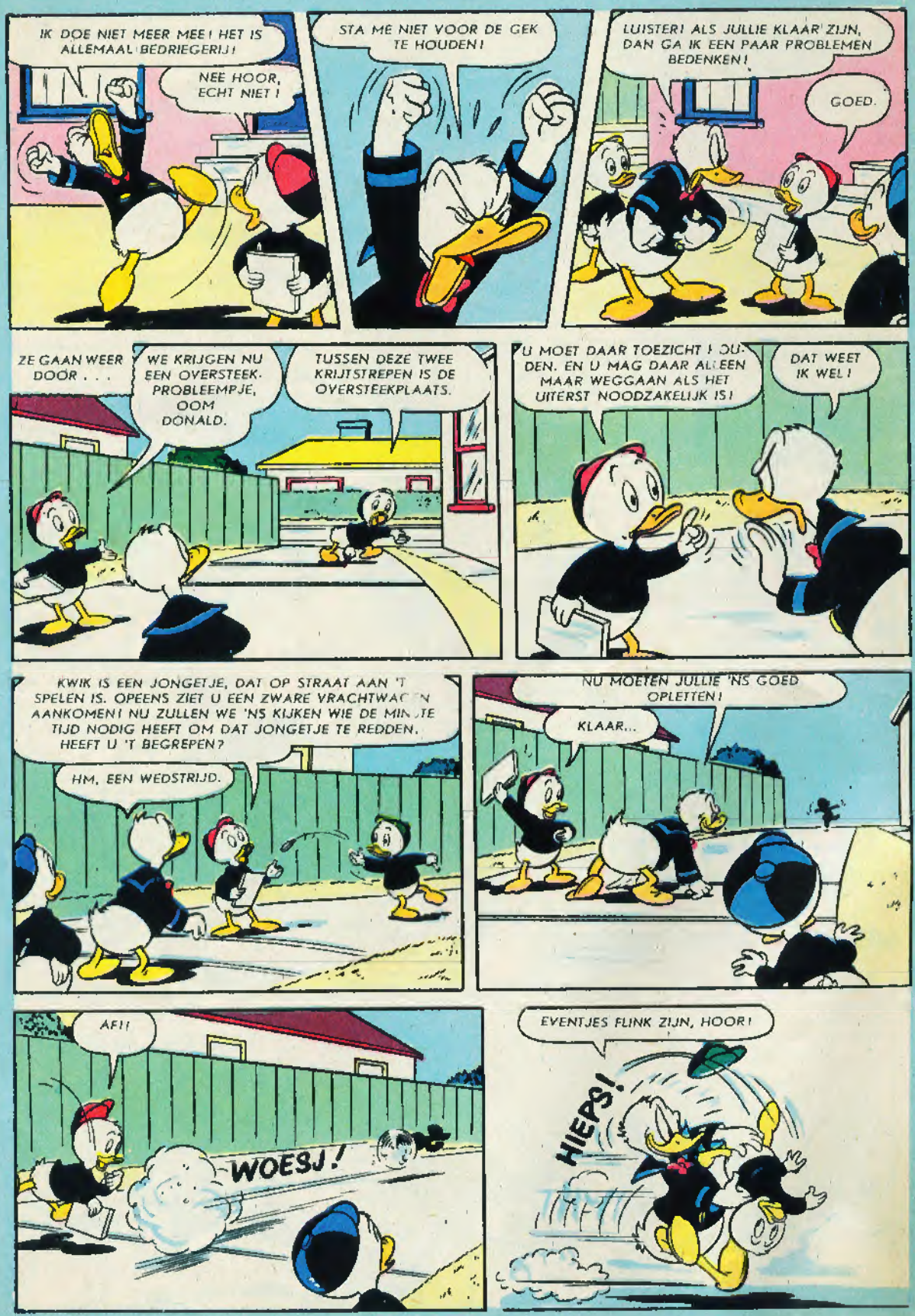
IK DOE NIET MEER MEE! HET IS ALLEMAAL BEDRIEGERIJ!
NEE HOOR, ECHT NIET!
STA ME NIET VOOR DE GEK TE HOUDEN!
LUISTER! ALS JULLIE KLAAR ZIJN, DAN GA IK EEN PAAR PROBLEMEN BEDENKEN!
GOED.
ZE GAAN WEER DOOR . . .
WE KRIJGEN NU EEN OVERSTEEK-PROBLEEMPJE, OOM DONALD.
TUSSEN DEZE TWEE KRIJTSTREPEN IS DE OVERSTEEKPLAATS.
U MOET DAAR TOEZICHT HOUDEN. EN U MAG DAAR ALLEEN MAAR WEGGAAN ALS HET UITERST NOODZAKELIJK IS!
DAT WEET IK WEL!
KWIK IS EEN JONGETJE, DAT OP STRAAT AAN 'T SPELEN IS. OPEENS ZIET U EEN ZWARE VRACHTWAGEN AANKOMEN! NU ZULLEN WE 'NS KIJKEN WIE DE MINSTE TIJD NODIG HEEFT OM DAT JONGETJE TE REDDEN. HEEFT U 'T BEGREPEN?
HM, EEN WEDSTRIJD.
NU MOETEN JULLIE 'NS GOED OPLETTEN!
KLAAR...
AF!!
WOESJ!
EVENTJES FLINK ZIJN, HOOR!
HIEPS!

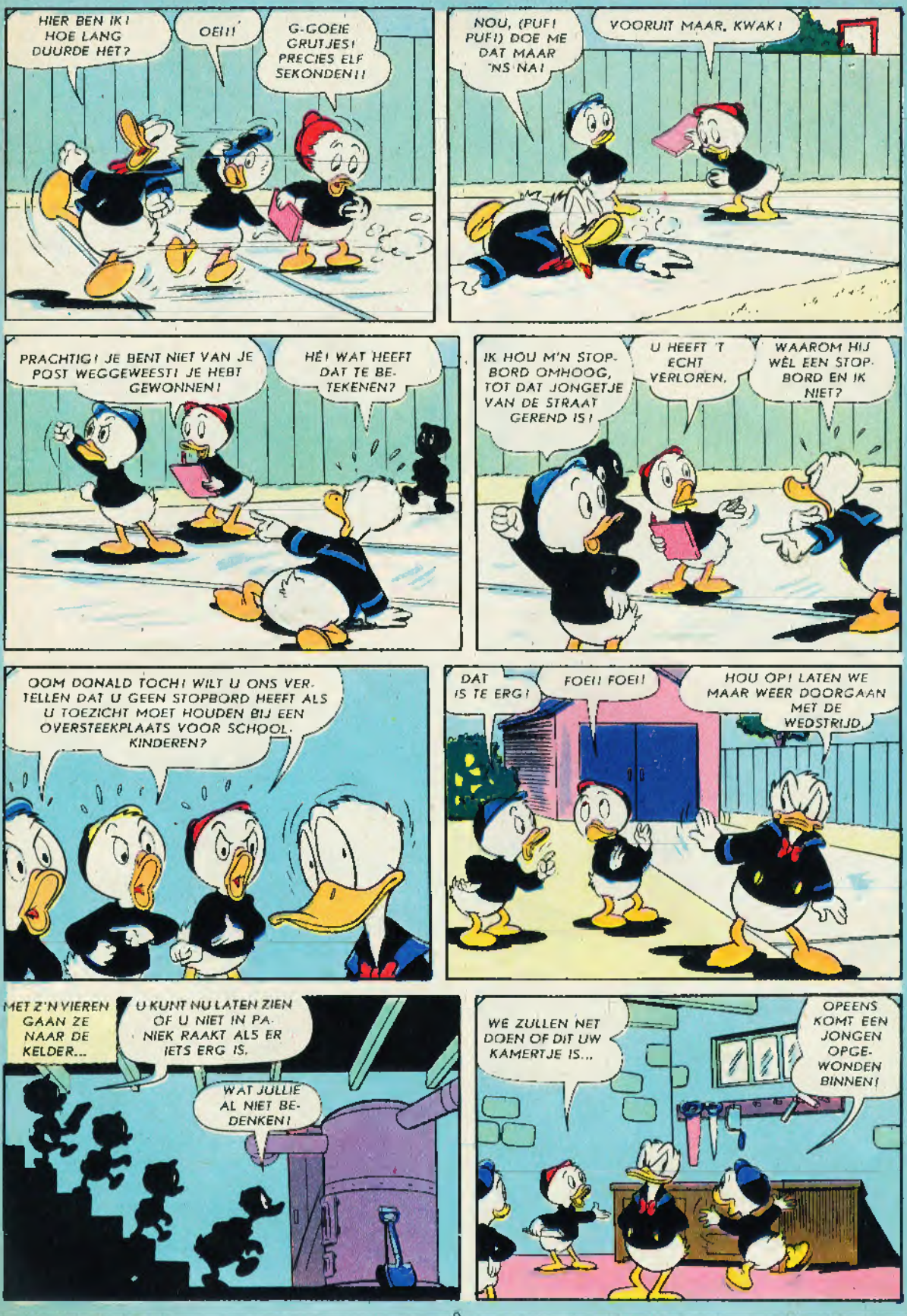
HIER BEN IK! HOE LANG DUURDE HET?
OEI!!
G-GOEIE GRUTJES! PRECIES ELF SEKONDEN!!
NOU, (PUF! PUF!) DOE ME DAT MAAR 'NS NA!
VOORUIT MAAR, KWAK!
PRACHTIG! JE BENT NIET VAN JE POST WEGGEWEEST! JE HEBT GEWONNEN!
HÈ! WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN?
IK HOU M'N STOPBORD OMHOOG, TOT DAT JONGETJE VAN DE STRAAT GEREND IS!
U HEEFT 'T ECHT VERLOREN.
WAAROM HIJ WÈL EEN STOPBORD EN IK NIET?
OOM DONALD TOCH! WILT U ONS VERTELLEN DAT U GEEN STOPBORD HEEFT ALS U TOEZICHT MOET HOUDEN BIJ EEN OVERSTEEKPLAATS VOOR SCHOOLKINDEREN?
DAT IS TE ERG!
FOEI! FOEI!
HOU OP! LATEN WE MAAR WEER DOORGAAN MET DE WEDSTRIJD
MET Z'N VIEREN GAAN ZE NAAR DE KELDER...
U KUNT NU LATEN ZIEN OF U NIET IN PANIEK RAAKT ALS ER IETS ERG IS.
WAT JULLIE AL NIET BEDENKEN!
WE ZULLEN NET DOEN OF DIT UW KAMERTJE IS...
OPEENS KOMT EEN JONGEN OPGEWONDEN BINNEN!

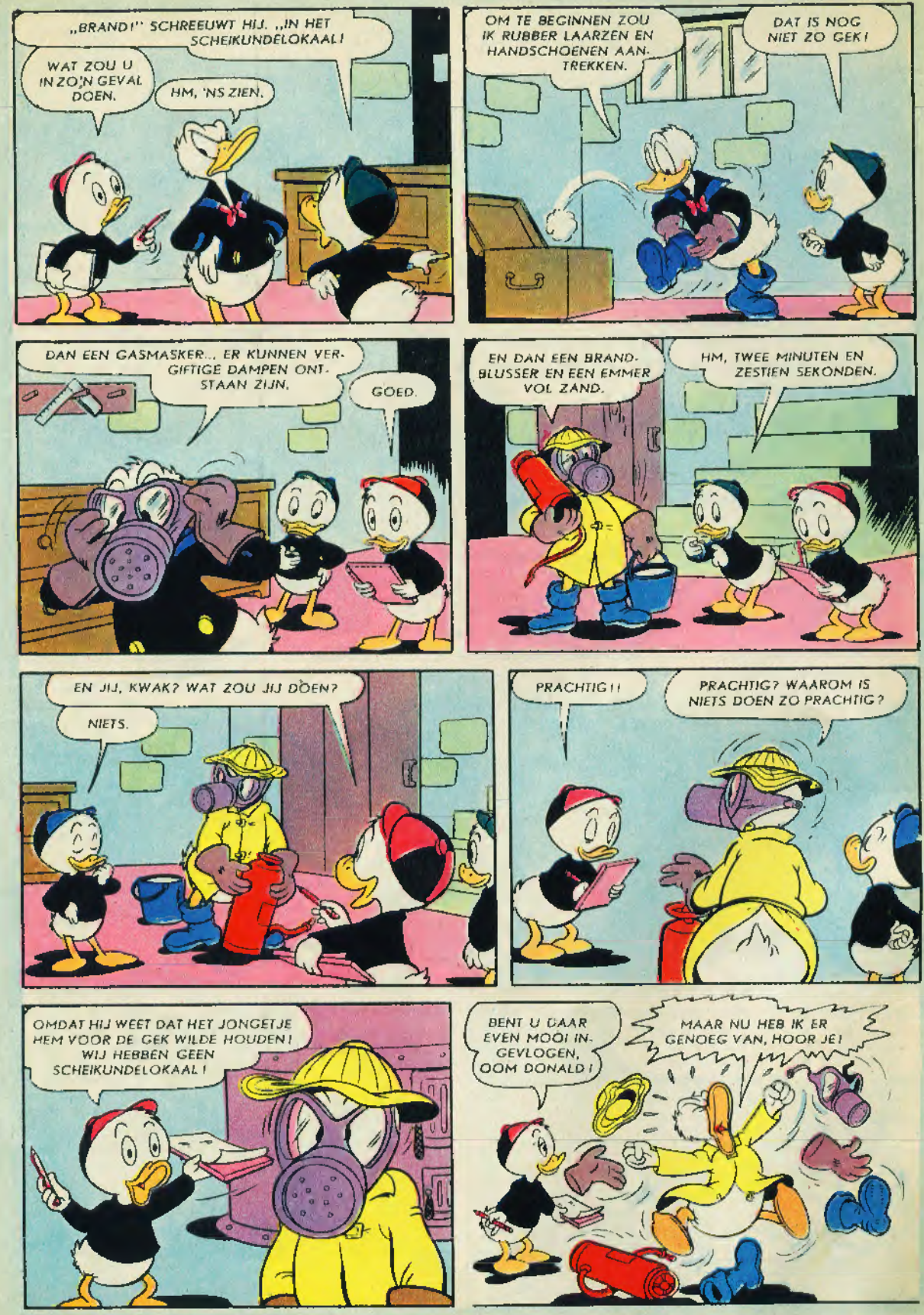
„BRAND!" SCHREEUWT HIJ. „IN HET SCHEIKUNDELOKAAL!
WAT ZOU U IN ZO'N GEVAL DOEN.
HM, 'NS ZIEN.
OM TE BEGINNEN ZOU IK RUBBER LAARZEN EN HANDSCHOENEN AAN-TREKKEN.
DAT IS NOG NIET ZO GEK!
DAN EEN GASMASKER... ER KUNNEN VER-GIFTIGE DAMPEN ONT-STAAN ZIJN.
GOED.
EN DAN EEN BRAND-BLUSSER EN EEN EMMER VOL ZAND.
HM, TWEE MINUTEN EN ZESTIEN SEKONDEN.
EN JIJ, KWAK? WAT ZOU JIJ DOEN?
NIETS.
PRACHTIG!!
PRACHTIG? WAAROM IS NIETS DOEN ZO PRACHTIG?
OMDAT HIJ WEET DAT HET JONGETJE HEM VOOR DE GEK WILDE HOUDEN! WIJ HEBBEN GEEN SCHEIKUNDELOKAAL!
BENT U DAAR EVEN MOOI IN-GEVLOGEN, OOM DONALD!
MAAR NU HEB IK ER GENOEG VAN, HOOR JE!

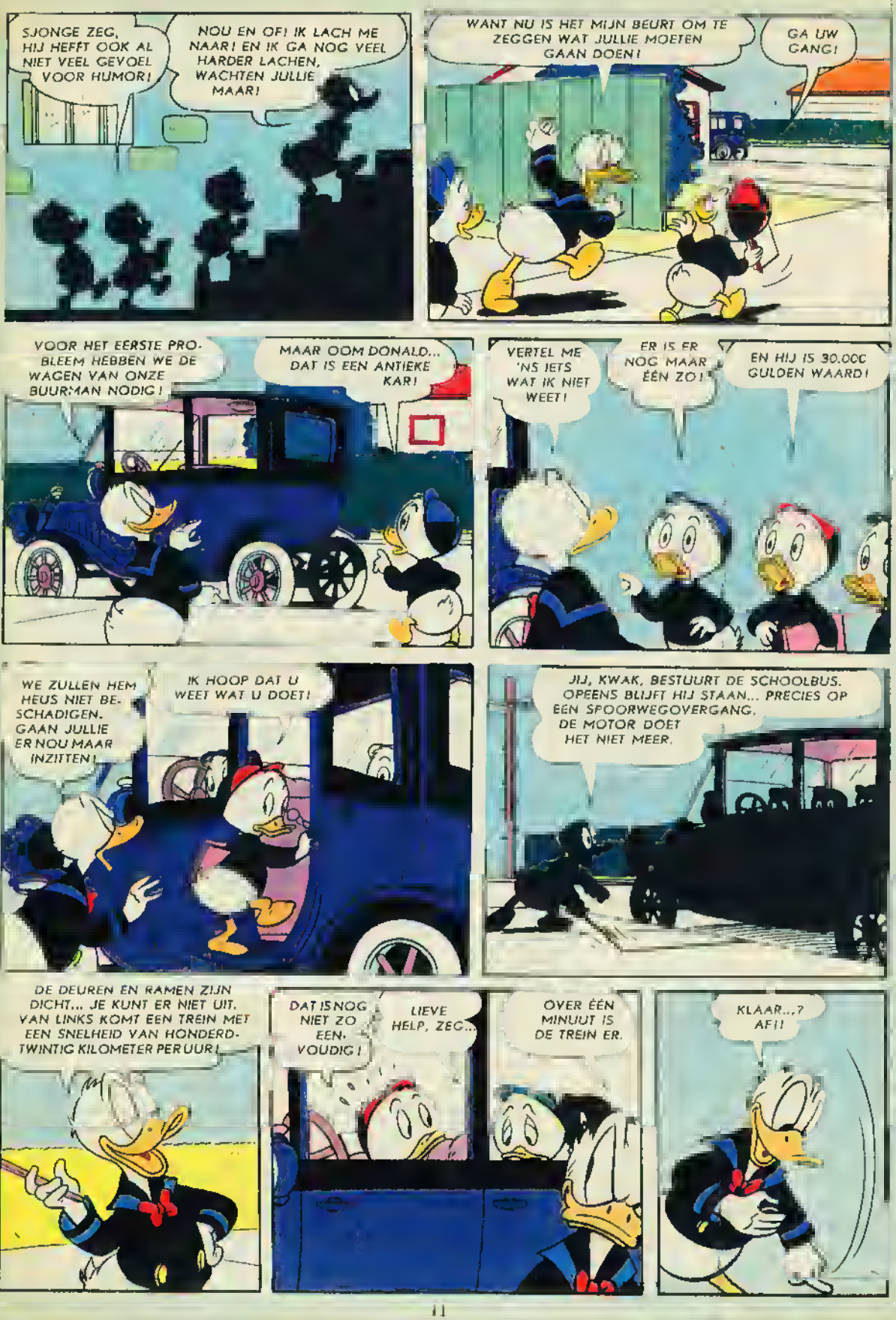
SJONGE ZEG, HIJ HEFFT OOK AL NIET VEEL GEVOEL VOOR HUMOR!
NOU EN OF! IK LACH ME NAAR! EN IK GA NOG VEEL HARDER LACHEN, WACHTEN JULLIE MAAR!
WANT NU IS HET MIJN BEURT OM TE ZEGGEN WAT JULLIE MOETEN GAAN DOEN!
GA UW GANG!
VOOR HET EERSTE PROBLEEM HEBBEN WE DE WAGEN VAN ONZE BUURMAN NODIG!
MAAR OOM DONALD... DAT IS EEN ANTIEKE KAR!
VERTEL ME 'NS IETS WAT IK NIET WEET!
ER IS ER NOG MAAR ÉÉN ZO!
EN HIJ IS 30.000 GULDEN WAARD!
WE ZULLEN HEM HEUS NIET BESCHADIGEN. GAAN JULLIE ER NOU MAAR INZITTEN!
IK HOOP DAT U WEET WAT U DOET!
JIJ, KWAK, BESTUURT DE SCHOOLBUS. OPEENS BLIJFT HIJ STAAN... PRECIES OP EEN SPOORWEGOVERGANG. DE MOTOR DOET HET NIET MEER.
DE DEUREN EN RAMEN ZIJN DICHT... JE KUNT ER NIET UIT. VAN LINKS KOMT EEN TREIN MET EEN SNELHEID VAN HONDERDTWINTIG KILOMETER PER UUR!
DAT IS NOG NIET ZO EEN-VOUDIG!
LIEVE HELP, ZEG...
OVER ÉÉN MINUUT IS DE TREIN ER.
KLAAR...? AF!!

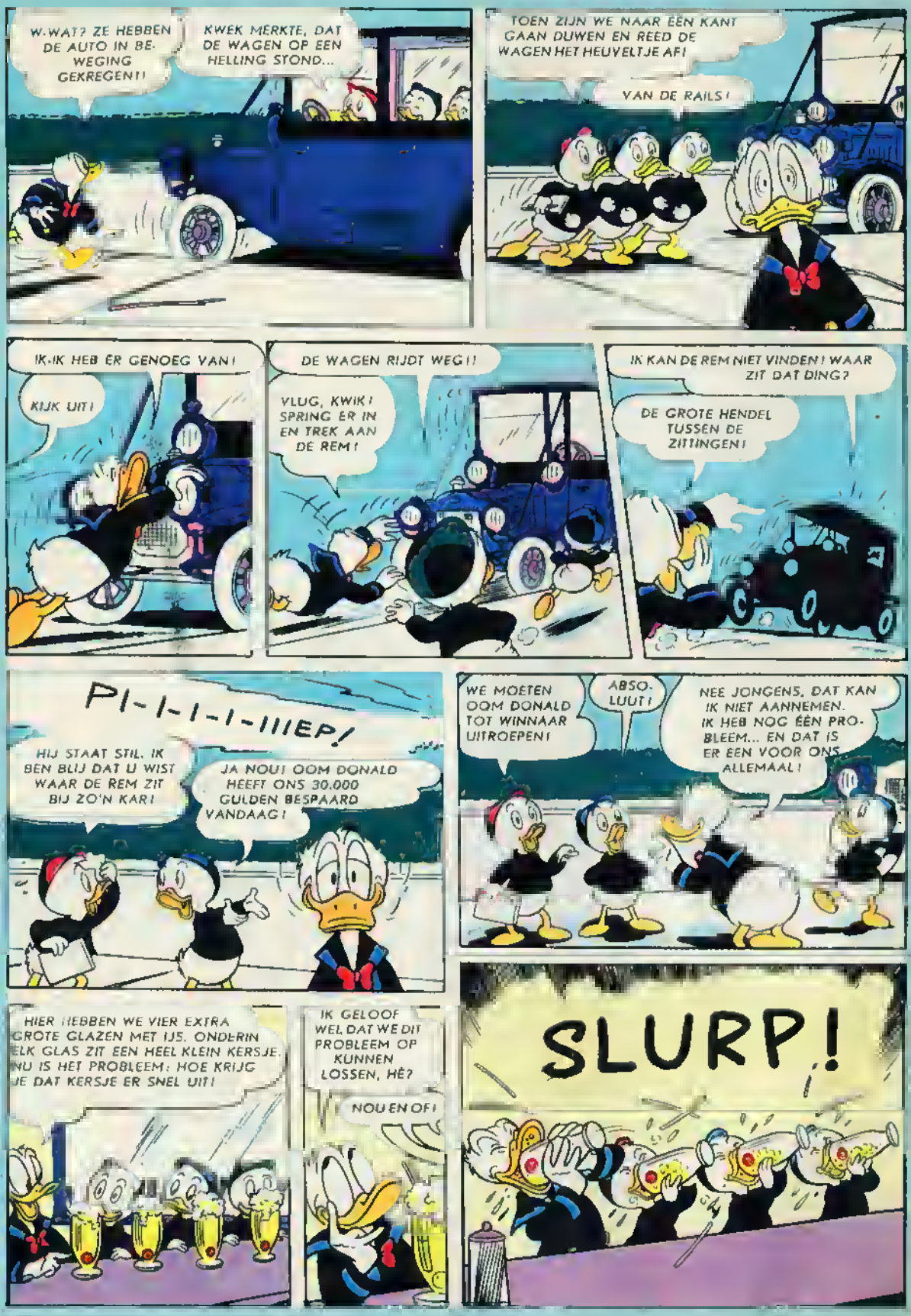
W.WAT? ZE HEBBEN DE AUTO IN BEWEGING GEKREGEN!!
KWEK MERKTE, DAT DE WAGEN OP EEN HELLING STOND...
TOEN ZIJN WE NAAR ÉÉN KANT GAAN DUWEN EN REED DE WAGEN HET HEUVELTJE AF!
VAN DE RAILS!
IK-IK HEB ER GENOEG VAN!
KIJK UIT!
DE WAGEN RIJDT WEG!!
VLUG, KWIK! SPRING ER IN EN TREK AAN DE REM!
IK KAN DE REM NIET VINDEN! WAAR ZIT DAT DING?
DE GROTE HENDEL TUSSEN DE ZITTINGEN!
PI-I-I-I-IIIEP!
HIJ STAAT STIL. IK BEN BLIJ DAT U WIST WAAR DE REM ZIT BIJ ZO'N KAR!
JA NOU! OOM DONALD HEEFT ONS 30.000 GULDEN BESPAARD VANDAAG!
WE MOETEN OOM DONALD TOT WINNAAR UITROEPEN!
ABSOLUUT!
NEE JONGENS, DAT KAN IK NIET AANNEMEN. IK HEB NOG ÉÉN PROBLEEM... EN DAT IS ER EEN VOOR ONS ALLEMAAL!
HIER HEBBEN WE VIER EXTRA GROTE GLAZEN MET IJS. ONDERIN ELK GLAS ZIT EEN HEEL KLEIN KERSJE. NU IS HET PROBLEEM: HOE KRIJG JE DAT KERSJE ER SNEL UIT!
IK GELOOF WEL DAT WE DIT PROBLEEM OP KUNNEN LOSSEN, HÈ?
NOU EN OF!
SLURP!

Bitjes en Batjes van Bonald Buck

Kom, geef me een hand,
Dan gaan we naar 't strand,
We gaan er 'n zandkasteel bouwen,
We zien er de schelpen,
de golven, de zon
En vliegers aan heel lange touwen.

Kom, geef me een hand,
Ginds wacht ons het strand,
Vol bruine en blozende kinderen.
De vlaggetjes wapperen,
het strand is vol kleur,
Niets kan onze pret verhinderen.

Kom, geef me een hand,
We hollen naar 't strand,
Met emmertjes, schepjes, bootjes,
We vieren vakantie op 't strand
en aan zee
Met prikllmonade en broodjes!

TELEFOON-PUZZEL

Hans wil met Rob spreken, Tom wil een praatje maken met Bep en Jannie heeft Lily opgebeld, maar... de aansluitingen zijn niet allemaal goed tot stand gekomen. Kun je nagaan welke kinderen wèl en welke niet goed met elkaar zijn verbonden? Volg de telefoondraden maar!

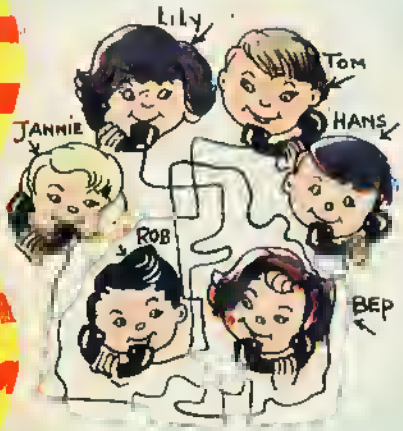

Opl.: Alleen Tom en Bep zijn goed verbonden.

HEB JE DIE AL?

Nu het vakantie is, blijven we niet thuis bij onze postzegels zitten, maar we gaan er op uit. We pakken het hoognodige in onze rugzak, hopen op iedere dag mooi weer en zwerven onbezorgd van stad tot stad, van land tot land.
Je ziet op deze postzegel twee jeugdige trekkers, die genieten van het prachtige berglandschap in Oostenrijk. Het gebouw op de achtergrond is de jeugdherberg, waar de trekkers gedurende de nacht onderdak hebben gevonden, om daarna weer vol goede moed verder te gaan. Je ziet wel aan hun opgewekte gezichten dat ze een reuze fijne vakantie hebben.
We hopen dat jij ook zo veel plezier hebt in je vakantie!

VOOR POSTZEGEL-VERZAMELAARS

Nu we het over speciale enveloppen hebben gehad, stappen we ook nog even over op de „maximumkaarten". Een maximumkaart is een prentbriefkaart waarvan de afbeelding een grote overeenkomst vertoont met de afbeelding van de postzegel. Men plakt die postzegel niet op de achterkant van de kaart, maar op de beeldzijde en wil men het erg mooi doen, dan laat men die postzegel ook nog afstempelen, bij voorkeur in een stad, die op een of andere manier in verband staat met de afbeelding. Krijgt dus een maximum-kaarten-verzamelaar een bepaalde postzegel, dan gaat hij op zoek bij boekhandelaren, kiosken of op de markt bij bockenstalletjes, of hij ook een prentbriefkaart kan vinden die een zelfde afbeelding heeft. Als het bijv. regerende vorsten of vorstinnen betreft, is dat niet zo'n moeilijk werkje, maar voor andere onderwerpen moet er soms echt „gesnuffeld" worden. Des te groter is de voldoening, als men er in slaagt een bijpassende kaart op de kop te tikken.
In Amerika, waar het maximumkaarten-verzamelen veel meer popular is dan bij ons, drukt men tegenwoordig een bij iedere postzegel passende kaart.

Een damesvereniging in Argentinië heeft zich tot de regering gewend met het volgende schrijven: „We hebben nu al jarenlang moederdag en vaderdag, om nog maar niet te spreken van dierendag. Wordt het nu geen tijd om ook 'ns een „tantedag" te gaan instellen? Dit is heus de moeite wel waard, want een goede, oude tante kan een heel belangrijk en nuttig familielid zijn!"

NIEUWE TREINEN

Voor jongelui, die zich interesseren voor de spoorwegen, is er binnenkort in Nederland weer iets nieuws te zien. De Nederlandse Spoorwegen gaan namelijk met nieuwe Diesel-elektrische treinen rijden. Deze drie-wagen-stellen krijgen voorop drie koplampen in plaats van twee, zoals tot nu toe gebruikelijk was. De Europese voorschriften op dit gebied schrijven namelijk voor, dat binnen niet al te lange tijd alle treinen niet twee, maar drie koplampen zullen moeten voeren. De derde in het midden bovenaan.
De losse borden opzij van de trein, waarop staat te lezen waar de reis heen gaat, worden vervangen door verlichte richtingfilms, zoals je ook wel voorop moderne trams en autobussen ziet.
De schuifdeuren, die toegang tot de wagens geven, kunnen — en dat is ook een nieuwtje — door de bestuurder geopend en gesloten worden.
Tenslotte de kleur. Tot nu toe werden de Nederlandse DE-treinen lichtblauw geverfd; deze kleur bleek echter niet te voldoen. Een mooi helderrood komt er dan ook voor in de plaats en de krachtige motoren leveren deze nieuwe treinen in drie minuten een snelheid van 100 km!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

ACHTERVOLGING OP DE DAKEN

10

Door het eten van een wonderzalf is Klukkluk een zwevende Indiaan geworden. Iedere avond in het circus zweeft hij voor de ogen van het opgewonden publiek tot het hoogste puntje van de tent. De roem stijgt Klukkluk echter naar zijn hoofd, hij wil niet meer met Pipo omgaan. Maar op een keer gebeurt er iets ergs! Als Klukkluk in de nok van de tent zweeft, scheurt plotseling het tentzeil en de Indiaan suist de lucht in! Pipo is de eerste die de achtervolging inzet....

Zo hard hij met zijn lange schoenen kan, trapt Pipo op de pedalen van de fiets! Van alles moet hij tegelijk doen: flink doorrijden, zijn hand uitsteken bij de hoeken, bellen, uitkijken voor het verkeer en.... omhoog kijken naar de lucht! „Meneer!" roept Pipo tegen een oud mannetje, dat ergens op een bankje zit, „heeft u bij geval zojuist een Indiaan zien vliegen?" — „Hè?" stamelt het mannetje, „wat zeg je nou, clown? Of ik een Indiaan heb zien vliegen? Nee, hoor, nee, het spijt me, vandaag niet!"

Pipo is al een straat verder, hij komt nu bij een groot plein, waar hij een flink stuk van de lucht kan zien! Hij zet zijn fiets tegen een paal en tuurt omhoog.... Boven hem zijn tramdraden, dakgoten en wolken, maar geen Klukkluk!

„Toch moet hij hier overkomen!" denkt Pipo, „dit is precies de windrichting van het circus af! Als het goed is, moet Klukkluk dus straks precies over dat gebouw daar vliegen! Als ie niet te hoog is, kan ik hem misschien bij zijn benen pakken!" Pipo rent naar het gebouw, dat een heel groot hotel blijkt te zijn, waar een plechtige portier voor de ingang prijkt.

„Geen toegang voor clowns!" roept de portier, maar Pipo heeft nu geen tijd! Hij maalt zichzelf de ene kant van de draaideur in en de portier aan de andere kant eruit en is dan al in de brede hal van het hotel! De lift staat net op het punt dicht te klappen en te vertrekken, maar Pipo steekt zijn lange flapschoenen tussen de schuifdeuren, wringt zichzelf door de kier en roept: „Bovenste verdieping, dakterras!" De liftjongen zegt, dat de lift eerst op de derde verdieping moet stoppen om een paar gasten in te laden, maar Pipo drukt zelf zo hard op een knop, dat de lift als een raket langs alle etages suist! Met een knal, die het gebouw doet schudden, stopt de lift op de bovenste verdieping en Pipo springt eruit en rent een ijzeren trapje op, dat naar het dak leidt. En dan is hij er; hij staat op het grind van het dak en hij heeft een prachtig uitzicht over de hele stad! Een zee van daken en schoorstenen ontrolt zich voor zijn ogen, maar Pipo tuurt naar de lucht bóven die daken! Als het goed is, moet hij Klukkluk nu toch kunnen zien....

„Daar is-ie!" hijgt Pipo. „Oh nee, dat is een ouwe

Links: „Mij zullen wegzweven uit de bewoonde wereld," peinst Klukkluk, „iedereen zullen mij vergeet!" Onder: Pipo rent achter Klukkluk aan.... hij springt.... hij grijpt Klukkluk bij zijn been....

kraai.... en dat daar.... nee, dat is een kapotte vlieger aan een waslijn en daar.... wat beweegt daar? Is dat een vogel, een vliegtuig of.... nee.... het is hem, het is Klukkluk, ja, ik herken hem aan zijn kraaltjesjas! Klukkluk, hierheen, Klukkluk, ik ben het: Pipo! Ik kom je helpen, ik zal je pakken!!"

HET is tien minuten over vier. Het was precies vier uur toen Klukkluk door het gat in het circusdak wegzweefde. Er zijn dus tien minuten verstreken! Tien minuten, die de moeilijkste tijd vormen, die de Indiaan Klukkluk in zijn hele leven meegemaakt heeft! Natuurlijk is hij eerst hevig geschrokken, toen het zeil achter hem openscheurde en hij zich plotseling als een losgelaten ballonnetje voelde wegdwarrelen. Hij heeft geschreeuwd en gesparteld, maar geen mens kon hem op deze hoogte horen en dat spartelen hielp toch niet! Toen is Klukkluk heel stil geworden! Als een eenzame, vergeten figuur, die niets meer met de aarde en de mensen te maken heeft is hij over daken en schoorstenen gezweefd!"

„Er zijn vele nare toevallens," peinst hij, „maar mijzelf, Klukkluk, de Indiaan, zijn de grootste! Alle bleekgezichten hebben tegen mij opgezien, maar nu zijn mij zo ver, dat zij mij verloren hebben uit hun ogen! Zij zullen mij vergeet, mij zullen wegzweven uit de bewoonde wereld! Voortaan zullen deze Klukkluk niets anders zijn dan een kille wolk-Indiaan, een wolk met 'n veertje en koude voetens, oef....!"

Klukkluks vermoeide ogen zien een groot, hoog gebouw, waar hij recht op af zweeft. „Alle mensen denken niet meer aan me," zucht hij. „De Dikkedeur niet en Pipo niet.... en.... alle bizonbultens.... daar staan iemand op die platte dak.... iemand met een bolhoed en een rode mond en een zonnetje op zijn linkergezichtswang! Dat zijn.... PIPO!!"

Pipo begint te dansen en te springen als hij Klukkluk naderbij ziet zweven.... Hij is niet zo hoog, ongeveer twee meter boven het dak van het hotel.... eerst komt hij recht op de plaats af, waar Pipo klaarstaat om hem aan zijn voeten uit de lucht te trekken, maar een rukwind om de hoek van het gebouw geeft hem een duw en vlak voor de grijpende vingers van Pipo zwenkt Klukkluk af! „Pipo, pak mij!" gilt Klukkluk, mij willen geen wolk-Indiaan worden!" Pipo begint over het dak te rennen achter Klukkluk aan en.... ja.... hij wint terrein.... nog een meter.... hij springt.... grijpt Klukkluk bij zijn been.... en.... benggg....!! valt voorover! Hij is met zijn voet achter een draad blijven haken en heeft de Indiaan van schrik weer losgelaten. Vóór Pipo overeind gekrabbeld is, heeft Klukkluk al zoveel afstand afgelegd, dat hij niet meer boven het dak van het hotel is en ongrijpbaar verder de stad over zweeft!

ALLES is voor niets geweest; Klukkluk zweeft weer verder, maar toch is er in hem iets veranderd! „Mij zijn een domme Indiaan geweest!" denkt hij. „Mij hebben lelijk gedaan tegen Pipo, mij zien nu in dat ik een nare vergissing zijn! Pipo is mijn vrlend, de beste bleekgezicht met bolhoed, die er bestaan, hij hebben geprobeerd mij te redden, hij deed alles, mij hebben het zelf gezien! Zeer sneu, dat het mislukte! Maar als mij nu straks een wolk geworden zijn, die om de aard-wereld zweven, dan zullen mij zo nu en dan een warme gedachte hebben aan het clownsgezicht Pipo, die mij trouw bleven tot de bittere eindpunt!"

„Pipo," zegt Klukkluk, „mij hebben jou altijd een mal soort clownsgezicht gevonden, maar nu zijn mij jou heel erg dankbaar. Zeer, zéér dankbaar!"

En verder zweeft Klukkluk, hoog boven de stad, hij ziet het verkeer schuiven en het water in de rivier en de grachten schitteren. En.... net als hij aan het idee gewend is, dat hij verder altijd een wolk met een veertje zal blijven.... stoot hij zijn hoofd tegen de grote wijzer van de klok van de hoogste toren van de stad! En met beide armen grijpt Klukkluk zich vast, stevig vast!!!

LAAT ik het je maar meteen vertellen: een uur later zit Klukkluk, De Indiaan Die Dacht Dat Hij Een Wolk Was, aan tafel in het zolderkamertje van Pipo en Mammaloe en hij drinkt thee met vier schepjes suiker en vijf boterkoekjes! Natuurlijk is zijn redding van die torenklok niet van een lelen dakje gegaan. Maar toen Klukkluk wegzweefde van het dak, waar Pipo hem net gemist had, toen keek die clown hem na en hij zag dus, hoe Klukkluk uitgerekend op die toren af vloog en houvast kreeg aan de grote wijzer! Als een steen heeft Pipo zich langs alle trappen van het hotel naar beneden gestort, als een raket is hij achter op een motorfiets door de straten naar de grote toren gesuisd en als een vuurpijl weer omhoog over de wenteltrap tot boven in de toren, waar hij met veel waaghalzerig geklim en een laddertje, Klukluk van de grote wijzerplaat kon plukken! En nu zijn ze veilig thuis!

„Pipo," zegt Klukkluk, „mij hebben jou altijd een mal soort clownsgezicht gevonden, maar nu zijn mij jou dankbaar! Zeer! Mij zullen nooit meer luisteren naar de kletspraat van de Dikkedeur, maar alleen naar die van jou!"

„Fijn!" roept Pipo, „mooi! Dan gaan we nu aan het werk, Klukkluk! Want 't grote probleem is: hoe maken we van jou weer een gewone Indiaan?"

VOLGENDE WEEK: DE GROTE REIS!

De kleine BOZE WOLF

DOOR WALT DISNEY

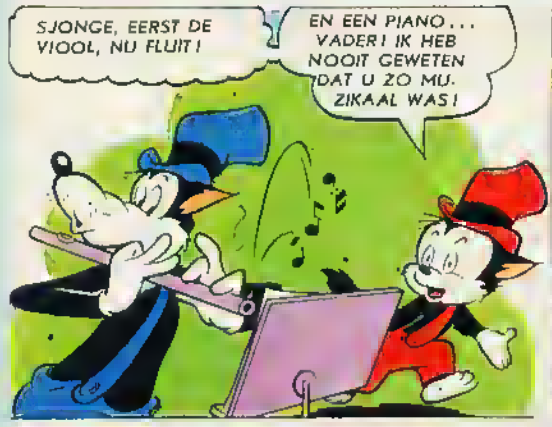

REN JIJ 'NS GAUW NAAR DE STAD EN HAAL DAAR IN DE MUZIEKWINKEL EEN PAAR GRAMMOFOON-PLATEN, WAAR WAT VIOOL- EN FLUITCONCERTEN OP STAAN!

DAAR HEB IK GELD VOOR NODIG!

O, LEEN DAT MAAR ERGENS, INTUSSEN SCHRIJF IK EEN UITNODIGING VOOR DE DRIE BIGGE-TJES!

HET BEVALT ME HELEMAAL NIET... IK HEB ZO'N IDEE DAT HET VADER WEL 'NS KON LUKKEN DIT KEER DE BIGGETJES IN HUIS TE KRIJGEN!

NOU JA, JK KAN ALTIJD NOG KIJKEN HOE HET AFLOOPT. VOORLOPIG ZAL IK HET SPELLETJE MAAR MEESPELEN, DAT LIJKT ME HET VERSTANDIGST.

WAT IS ER VAN JE DIENST?

WOLFJE LEGT ALLES UIT...

ASJEBLIEFT, JONG! DUS ER IS EEN MUZIEKLERAAR IN DE BUURT, HÈ? NOU, IK ZAL PROBEREN WAT LEERLINGEN VOOR HEM TE VINDEN, ZEG HEM DAT MAAR!

DANK U WEL!

WAAR WOONT HIJ?

45 TORPOW

IN HET WITTE HUISJE, VLAK AAN DE RAND VAN HET BOS ME-VROUW!

DAN MOET IK TOCH 'NS NAAR HEM TOE. BERTRAM HIER KAN DAN BIJ HEM LEREN FLUIT SPELEN!

NOU? HOE VIND JE HET, WOLFJE?

PROFESSOR POPS
MUZIEKSCHOOL
VIOOL
FLUIT
PIANO

PRACHTIG, VADER! HIER ZIJN DE PLATEN!

GA JIJ ZE MAAR EVEN DRAAIEN. IK MOET DEZE BRIEF IN DE BRIEVENBUS VAN DE BIGGETJES STOP-PEN... OVER EEN PAAR MINUTEN BEN IK WEER TERUG!

JA MAAR...

ZE KOMEN NOOIT! ZE WETEN BEST DAT DIT UW HUIS IS!
IN DEZE BRIEF STAAT DAT IK WEG BEN EN DAT DE PROFESSOR HET VOOR EEN PAAR WEKEN GE-HUURD HEEFT!
O, HET KAN EEN BEETJE LATER WORDEN, WANT IK GA OOK NOG WAT KLEREN HUREN, WAARMEE IK ME MOET VERMOMMEN!
VEEL SUCCES, VADER!
HM, HIJ HEEFT HET ALLEMAAL AARDIG UITGE-DACHT... MAAR HIJ KON TOCH NOG WEL EENS VOOR EEN GROTE VERRASSING KOMEN TE STAAN, DACHT IK!
LATER...
PROFESSOR POPS
MUZIEKSCHOOL
VIOOL FLUIT PIANO
WAT EEN PRACHTIG SPEL, ZEG!
HET IS WEL EEN KUN-STENAAR!
IK NOEM HET ROND UIT VIRTUOOS!
DAAR KOMEN ZE AAN. NU ZAL IK TOCH MAAR EVENTJES DE PLAAT AFZETTEN.
SENS!
KLIK!
WAT LATER...
HI! HI! HI! ZO'N KUNSTIGE VER-MOMMING HEB IK NOG NOOIT GE-HAD! STRAKS ZULLEN DE BIG-GETJES WEL NAAR ONS HUIS KOMEN EN ALS...
MUZIEKSCHOOL
VIOOL FLUIT PIANO
...ZE EEN-MAAL BINNEN ZIJN, GRIJP IK ZE ME-TEEN!
SSSST! UW LEERLIN-GEN ZITTEN BIN-NEN AL OP U TE WACHTEN, VA-DER, ZE WILLEN U ERG GRAAG 'NS ZIEN!
O JA? NU AL? NOU, DAT KOMT ME HÉÉL GOED UIT, HOOR! SMEK!

UH?
U SPEELT WERKELIJK PRACHTIG, PROFESSOR!
WE HEBBEN U NET OP DE PLAAT GEHOORD!
WILT U NOG WAT SPELEN?
KLAP!
KLAP!
ALSTUBLIEFT, PROFESSOR. U KUNT ER NIET ONDER UIT, DE MENSEN VRAGEN HET ZO VRIENDELIJK!
(SLIK!) VOORUIT DAN MAAR.
WAT IS DIT NOU?
GÉÉN MUZIEK IN IEDER GEVAL!! AFGRIJSELIJK! HOU OP!
DIT IS ECHT TE ERG!
TWENG!
TWOING!
INTUSSEN . . .
HIER IS 'T, JONGENS.
WAT ZOU DAT VOOR 'N LAWAAI ZIJN?
MUZIEKSCHOOL
PRING!
SKRIETS!
PIE-IEP!
ONS KUN JE NIET VOOR DE GEK HOUDEN!
JIJ BENT GEEN MUSICUS! ER UIT!
HET IS DE WOLF!
SJONGE, DAT WAS OP HET NIPPERTJE! IK BEN TOCH MAAR HÉÉL BLIJ DAT JE VADER ONS GEEN LES KON GEVEN, WOLFJE!
HI! HI! HI!
HET ZIET ER MEER NAAR UIT DAT VADER DEGENE IS DIE EEN LESJE KRIJGT. EN 'T IS EEN LESJE, WAARBIJ EEN PAAR HARDE NOTEN GEKRAAKT WORDEN, KIJK MAAR EENS!
MUZIEKSCHOOL
VIOOL
FLUIT
PIANO
HI! HI!

SPANNING AAN DE GRENS

Na Anneke van Mierts ontvoering hebben verschillende pogingen van haar vader om het losgeld te betalen gefaald. De ontvoerder heeft zich reeds op verschillende plaatsen schuil gehouden en tenslotte zijn heil gezocht in de brandtoren van de Wouwse plantage. Als „meneer Valkhof" heeft hij zich een nieuw pak aangeschaft en als „dokter Valkhof" een auto gehuurd en deze onmiddellijk weer in Breda verkocht. Hij heeft nu het benodigde geld om zijn laatste plan uit te voeren... Zojuist kreeg boer Van Miert door de telefoon nieuwe instructies....

WIE was dat?" vroeg vrouw Van Miert onmiddellijk. „Toch niet...?"

„Dat was de ontvoerder zelf!" antwoordde Van Miert, die de schrik nog niet te boven was. Hij legde het papier, waarop hij enkele aantekeningen had gemaakt, neer. „Om tien uur moet

„Ik ben nu het huis van Veenstra voorbij...."

Wim met het losgeld in een tas op weg....."
Weer rinkelde de telefoon. Gespannen bracht Van Miert de hoorn aan zijn oor.
„Van Miert," klonk een stem, „met de politie te Hoogerheide... U bent vanmorgen opgebeld. Iets over Anneke gehoord?" Verdraaid, die politie eist dok meteen alles! „Nee!" antwoordde Van Miert kortaf. „Een kennis belde op... we hadden toch afgesproken dat de opsporing gestopt zou worden tot mijn dochtertje terug is?"
„Oké meneer Van Miert. Ik was alleen maar nieuwsgierig. Goede morgen!"
Onmiddellijk daarop werd de verbinding verbroken. Peinzend keek Van Miert voor zich uit. Dat was niet de stem van de rechercheur, het zou toch niet nogmaals de ontvoerder geweest zijn, die er zeker van wilde zijn dat de politie er buiten gelaten werd? Enfin, dan had hij nu die zekerheid! „Om tien uur ga je dus, Wim," zei Van Miert nadrukkelijk. „En denk er om, je doet precies wat je in de telefooncel aan de Klinkerweg gezegd wordt en je haalt geen onvoorzichtige dingen uit!"
Om tien uur... dus had hij nog precies één uur om alles gereed te maken... Op zijn kamer boven testte hij voor de laatste maal zijn zendertje, het toestel werkte feilloos. Nu moest hij eerst zo snel hij kon naar de politie om hen op de hoogte te stellen van zijn voornemen. Ze hadden daar natuurlijk een radio-ontvanger en hij moest vóór tien uur dus éérst radioverbinding met de politie tot stand brengen. Met zijn zender in de zak en de wandelstok-antenne onder zijn arm stapte hij de achterdeur uit en fietste naar het politiebureau, waar hij de rechercheur in zijn kantoor aantrof.

Een boeiend vervolgverhool, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

„Rechercheur!" zei Wim toen hij hijgend binnenstapte, „ik heb een reuze voorstel!"
„Hé, Wim... kan ik iets voor je doen?" zei de man vriendelijk lachend.
„O ja, voor ik het vergeet," vroeg Wim gejaagd, „heeft vanmorgen iemand van de politie mijn vader opgebeld?"

„Jammer dat we hem niet kunnen antwoorden," zei een agent.

„Ik niet, maar misschien een van de anderen..." Even later bleek echter dat die morgen niemand boer Van Miert had opgebeld. „Dan was het ook de tweede keer dus de ontvoerder," stelde Wim vast en hij vertelde daarna wat hij op zijn hart had. Aandachtig en met stijgende belangstelling luisterde de politieman. Tenslotte haalde Wim zijn vestzakzendertje voor de dag. „Het werkt feilloos tot op ongeveer zes kilometer afstand," verzekerde Wim en vragend keek hij daarop de rechercheur aan.

„Tjonge, je overvalt me daar met een plan dat ik eigenlijk éérst eens goed zou moeten overdenken, maar....." en hij keek eens op de klok, „daar is geen tijd voor! Zie je, Wim, een amateurzender mag maar niet zo zonder vergunning op een eigen gekozen golflengte gaan uitzenden. Dat is streng verboden, maar... in dit speciale geval..." en dit zeggende stond hij resoluut op en vroeg: „Op welke golflengte zit je?"

„Op de korte golf..." en Wim noemde een getal. De rechercheur stapte op de radio toe. „Mool, die golflengte zit er bij ons gelukkig op," stelde hij vast. „Laten we eens proberen. Ga met je zender achter in onze tuin staan en spreek maar, Wim." Deze haastte zich naar buiten, terwijl de rechercheur zijn radio afstemde en even later klonk het door het kantoor van de rechercheur: „Hallo hallo, kunt u mij horen? Hallo hallo!" De rechercheur trad op het raam toe en beduidde Wim weer binnen te komen. Weer keek hij op de klok. Er was geen tijd te verliezen! „Hij werkt prachtig!" prees hij. „Ik wil het proberen, Wim, het is alleen te hopen dat je niet verder dan zes kilometer hoeft te gaan!"

„Dus vanaf tien uur moet u luisteren!" zei Wim gewichtig, „en géén politie sturen vóór Anneke veilig is. Ik geef u wel een teken!" Als een haas fletste Wim daarop weer naar de boerderij terug, waar hij net op tijd aankwam om precies op de opgegeven tijd te kunnen vertrekken. Het was een hele wandeling naar de Klinkerweg. „Waarom die wandelstok?" had Van Miert gevraagd, maar hij kreeg geen antwoord. Zijn vader zou niets van de zender willen horen, overdacht Wim en ging op weg, de las met geld in zijn ene hand, het microfoontje onder zijn das, de zender in zijn zak en de wandelstok in de andere hand. Op enige afstand van de boerderij meldde hij zich bij de politie.....

„Ik ben nu vlak bij de brandtoren.... nog niets gezien...."

Op het kantoor van de rechercheur hadden zich de inspecteur, enkele politieagenten en de rechercheur zelf rondom de radio geschaard. „Hallo hallo," klonk plotseling Wims stem door de luidspreker. Het was enkele minuten over tien. Veelbetekenend keken de politiemannen elkaar aan. Allen waren zwaar bewapend en klaar om bij het eerste teken te vertrekken. De overvalwagen stond gereed voor de deur!

„Hallo ,hier Wim van Miert!" klonk het. „Ik ben zojuist vertrokken. Ik hoop dat u mij kunt verstaan..."

„Jammer dat we niet kunnen antwoorden," merkte een agent op. „Ssssst!" gebood de rechercheur en allen luisterden aandachtig, terwijl een van de mannen in vlugschrift alles snel opschreef. Een tijd lang was het nu stil. Ze hoorden Wim een enkele keer hoesten, maar even later klonk het weer duidelijk: „Ik ben nu het huis van Veenstra voorbij. Niets bijzonders opgemerkt. Weet niet of ik gevolgd word..." en weer zweeg de radio. Er volgde enkele malen een luid gekraak, maar de stem bleef gelukkig duidelijk. Nog eenmaal meldde Wim zich, toen hij linksaf sloeg de richting van de Klinkerweg in. „Niets bijzonders opgemerkt," rapporteerde hij. Het liep al tegen elven toen zijn stem weer door kwam, maar nu toch beduidend zwakker, door de grotere afstand. „Ik ben nu in de telefooncel. Nog niemand gezien. Afwachten. Ik hoop dat u mij nog hoort!" Korte tijd later klonk het gerinkel van de telefoon. Ze hoorden Wim „hallo" zeggen en daarna was het een tijdlang stil. Hij kreeg zeker zijn instructies. Gespannen luisterden de politiemannen.

„Ik ben nu de telefooncel uit," klonk de stem van Wim een tijdje

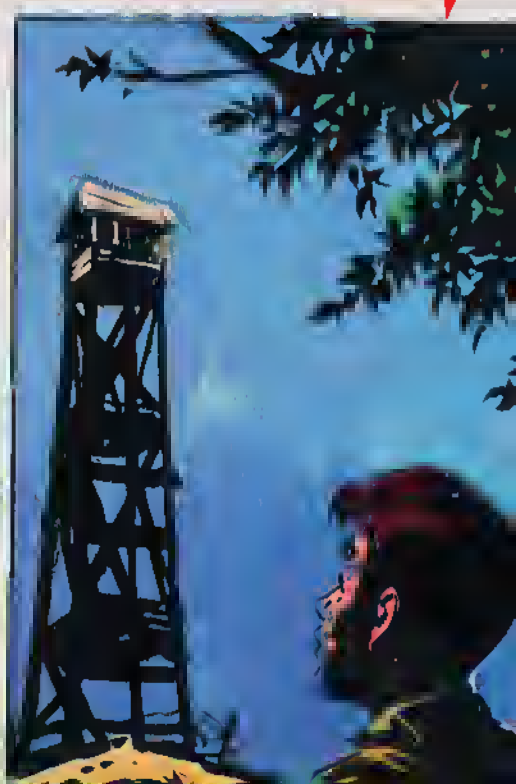

later. „Heb instructies ontvangen. Ik moet langs De drie Eiken lopen en vandaar het bospad door de Wouwse plantage volgen. Blijf goed luisteren! Ik heb het gevoel dat ik bespied word." Het duurde nu een hele tijd voor Wims stem weer door kwam. „In de verte zie ik de top van de brandtoren. Het leek net of ik daar iemand zag, maar het kan ook verbeelding geweest zijn..." Maar even later meldde Wim dat hij toch duidelijk iemand op de brandtoren had gezien. Ik geloof dat ik vandaar uit gevolgd word," zei Wim. Zijn stem kwam nu nog zwakker door, en even later: „Ik ben nu vlak bij de brandtoren... nog niets gezien..." maar het volgende ogenblik hoorden ze hem zeggen: „Ik word van boven geroepen... een man staat op de toren... een zwarte doek over zijn gezicht. Ik ga nu dus de brandtoren op... hoop dat u me hoort..." Even later hoorden ze Wim nog zeggen: „Ben bijna boven..."

„Wim...!" hoorden ze duidelijk een melsjesstem roepen. „Eindelijk!" klonk een veel zwaardere stem die onmogelijk van Wim kon zijn en daarop hoorden ze duidelijk de zucht van iemand die een zware klap krijgt.

„Niet slaan, oom Thijs!" klonk de stem van het kind weer. „Dat joch komt straks wel weer bij... ik moet jullie binden. Jullie zouden de politie kunnen waarschuwen vóór ik de grens over ben. Ik moet nog éérst naar mijn vrouw toe. Ik zal jullie vader een briefje sturen waar hij jullie kan vinden... die brief krijgt hij morgenochtend... dan ben ik al ver weg!" Op het bureau zaten ze met hun oor bijna in de luidspreker...

Weer volgde een langdurig gekraak maar Wims stem kwam niet meer door. De rechercheur wachtte nog even, maar beval toen: „Als de wind de overvalwagen in," terwijl hij nog vlug enkele instructies gaf en een man aanwees om bij de radio te blijven luisteren. In razend snelle vaart reed de politiewagen in de richting van de Wouwse plantage. Op grote afstand van de brandtoren werd de wagen het bos ingereden en met de vinger aan de trekker van hun revolver naderden de mannen te voet de toren. Op enkele honderden meters afstand liet de rechercheur halt houden. „We moeten zekerheid hebben dat de vent niet meer boven is, want als hij merkt dat hij in de val zit, lopen de kinderen gevaar.

Een haveloos uitziende man stapte, zwaar geboeid, uit de wagen.

„Maar als hij al verdwenen is, moeten we die vent dan niet achterna?" vroeg een van de mannen. „Hij krijgt op die manier een grote voorsprong!" — „Heb ik al voor gezorgd!" luidde het kalme antwoord. „Misschien zit hij op dit ogenblik al met de handboeien aan!" Enige tijd bleven ze vanuit een hinderlaag de toren in het oog houden maar alles scheen daarboven rustig te zijn. Op een teken van de rechercheur traden de politiemannen naar voren, terwijl de recherchcur de trap beklom. Boven vond hij Wim en Anneke gebonden op de vloer liggen. De jongen was intussen weer bijgekomen van de slag op zijn hoofd, die de ontvoerder hem had toegebracht. „Hij is weg..." fluisterde hij.

„Maar niet ver!" verzekerde de rechercheur hem. „Dankzij jouw zender! De rechercheur nam het microfoontje van onder Wims das en sprak: „Hallo, hier Van der Ven! Laat onmiddellijk Van Miert ophalen. Wij zijn over een half uur op het bureau!" Weinig minuten later zaten de beide kinderen in de overvalwagen tussen lachende politiemannen, op weg naar Hoogerheide.

Op de stoep van het politiebureau stond boer Van Miert met zijn vrouw hen op te wachten. Met tranen in zijn ogen sloot de boer zijn dochtertje in de armen, terwijl hij zijn zoon dankbaar aanstaarde... „Ik heb gehoord wat je gedaan hebt..." fluisterde hij moeilijk. Op dat moment stopte een tweede overvalwagen voor het bureau en tot hun grote verwondering zagen ze daar, zwaar geboeid, een man uitstappen..... „Oom Thijs!" riep Anneke uit...

„Dit is Rinus Stoppel," stelde de rechercheur de man voor. „De man van Aaltje, uw vroegere werkster en de ontvoerder van uw kind."

„Zat die dan niet in Duitsland?" vroeg Van Miert, nadat hij van zijn verbazing wat bekomen was. „Dat had Aaltje u wijs gemaakt. Op de avond van de ontvoering heeft zij dat briefje van haar man bij u op het hek geprikt. Janus de Stroper hoorde hierover en deed alsof hij de ontvoerder was en schreef dat tweede briefje, u herinnert u wel, dat over die schaapskooi! Aaltje begreep dat de stroper hen in de wielen reed en volgde Wim naar de schaapskooi om Janus het geld voor zijn neus weg te kapen, maar Janus zat toen immers al in arrest en Aaltje volgde, zoals jullie je zult herinneren. De kopspijkertjes die haar man op het fietspad had gestrooid, hadden haar immers verraden! Eenmaal in arrest, viel de vrouw na een week door de mand. We maakten de naam van de ontvoerder echter niet bekend, omdat we verwachtten dat hij, zoals tenslotte ook gebeurd is, zijn nieuwsgierigheid niet zou kunnen bedwingen en naar huis zou terugkeren. Hij wist namelijk niet dat zijn vrouw gearresteerd was. We hebben hem immers op de brandtoren horen zeggen: „Ik moet nog naar mijn vrouw?" Hier is uw geld weer terug, Van Miert," zei de Inspecteur en overhandigde de boer de tas met geld. Voor de vierde keer kwam het geld terug!

Een gelukkig gezin zat de volgende morgen op de boerderij aan het ontbijt, toen de post een briefje bracht: „Je kunt je beide kinderen vinden op de brandtoren in de Wouwse plantage..." las Van Miert hardop voor. Zelfs Anneke lachte weer!

EINDE

In Donald Duck van de volgende week gaan

DE VIJF WEER OP AVONTUUR!

Ja, na lange afwezigheid komen onze vrienden George, Annie, Julian, Dick en Timmie de hond weer terug met spannende belevenissen in een nieuw verhaal, geschreven door ENID BLYTON, dat heet:

DE VIJF
EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Op de rijschool waar de VIJF hun vakantie doorbrengen, komt op zekere dag een zigeunerjongen, die een kreupel paard ter verpleging achterlaat. Vreemde verhalen doen de ronde over de zigeuners die over de heide zwerven... Wat ze daar doen en wat hen steeds daarheen doet terugkeren, weet niemand. Maar Snuif, de zigeunerjongen, heeft de nieuwsgierigheid van de VIJF opgewekt en dezen gaan op onderzoek...

Ons nieuwe vervolgverhaal

DE VIJF
EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

begint in het volgende nummer en het zal jullie weer vele weken in spanning houden!

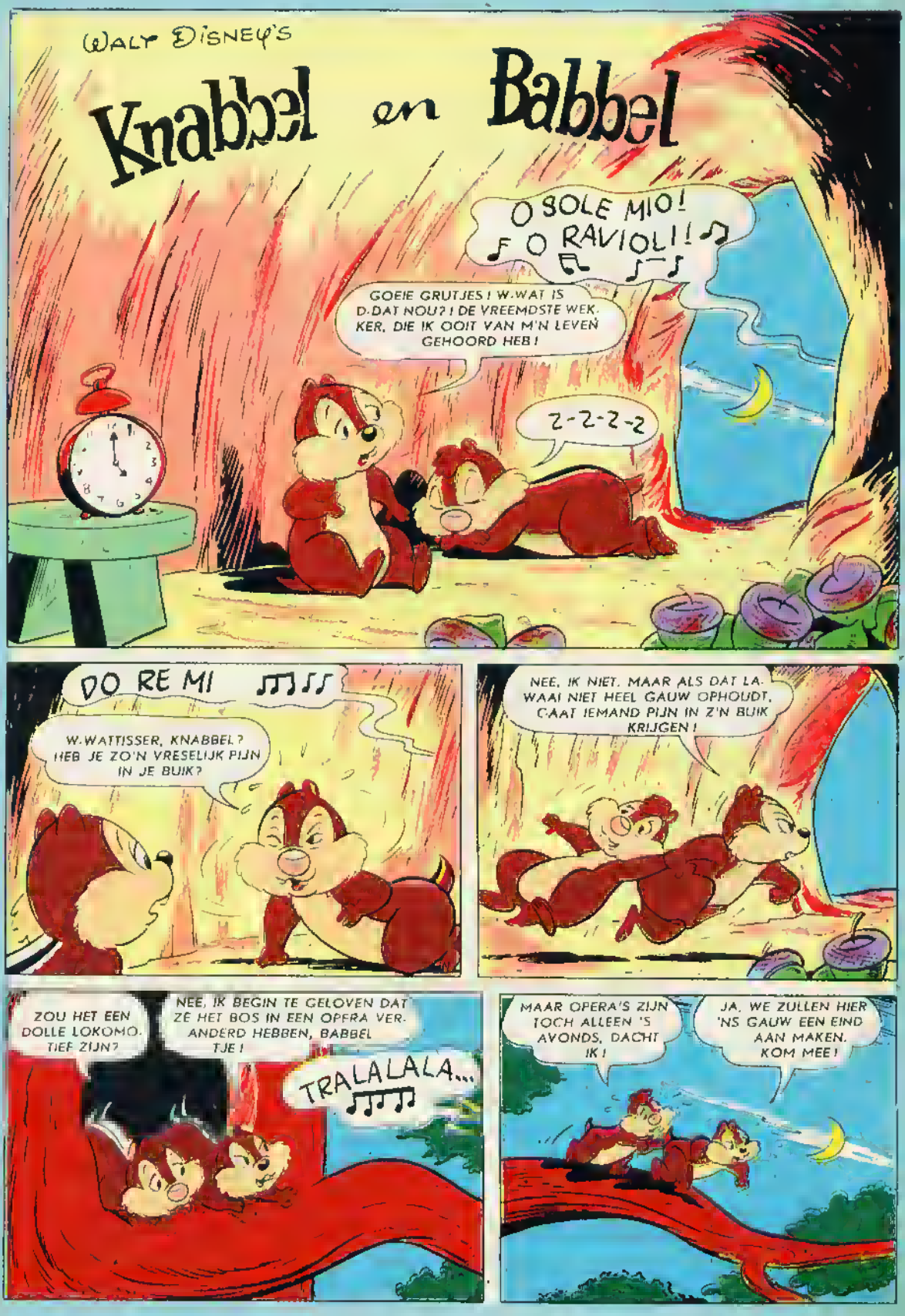
WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
O SOLE MIO!
O RAVIOL!!
GOEIE GRUTJES! W-WAT IS D-DAT NOU?! DE VREEMDSTE WEKKER, DIE IK OOIT VAN M'N LEVEN GEHOORD HEB!
Z-Z-Z-Z
DO RE MI
W-WATTISSER, KNABBEL? HEB JE ZO'N VRESELIJK PIJN IN JE BUIK?
NEE, IK NIET. MAAR ALS DAT LAWAAI NIET HEEL GAUW OPHOUDT, GAAT IEMAND PIJN IN Z'N BUIK KRIJGEN!
ZOU HET EEN DOLLE LOKOMOTIEF ZIJN?
NEE, IK BEGIN TE GELOVEN DAT ZE HET BOS IN EEN OPERA VERANDERD HEBBEN, BABBELTJE!
TRALALALA...
MAAR OPERA'S ZIJN TOCH ALLEEN 'S AVONDS, DACHT IK!
JA, WE ZULLEN HIER 'NS GAUW EEN EIND AAN MAKEN. KOM MEE!

ALS IK 'T NIET GEDACHT HAD. EEN NIEUWE BUURMAN!
ZOU DIE AL DAT LAWAAI GEMAAKT HEBBEN?
ZIJN WE WEL NETJES GENOEG GEKLEED OM OP BEZOEK TE GAAN?
DARIO STANZA BEROEMDSTE ZANGER VAN HEELDE WERELD
JA HOOR!
KLOP! KLOP!
EH . . . BEZOEKERS VOOR U, SIGNOR STANZA!
KOMT U BINNEN, HEREN!
WIJ VINDEN HET NIET LEUK OM ZO VROEG WAKKER GEMAAKT TE WORDEN!
O NEE?
JULLIE SCHIJNEN TE VERGETEN DAT IK EEN WERELDBEROEMD ZANGER BEN!
NOU, DAT HEBBEN WE NIET GEWETEN, ECHT NIET.
WAT 'N BELEDIGING!
WIJ WILDEN U NIET BELEDIGEN, WIJ WILLEN ALLEEN MAAR UITSLAPEN!
GAAP!
BEROEMDE ZANGERS ZINGEN ALTIJD ALLEEN ALS ZE DAAR ZIN IN HEBBEN EN IK HEB DAAR NU EENMAAL 'S OCHTENDS ZIN IN!
GRUTJES!
HM . . .

OP 'T OGENBLIK HEB IK ER ZELFS REUZE ZIN IN!
O SOLE MIO...
OE!!!
SJONGEJONGE, WAT EEN LAWAAISCHOPPER!
HET ZAL NIET GEMAKKELIJK ZIJN, HEM 'S OCHTENDS VROEG Z'N MOND TE LATEN HOUDEN!
NU MOETEN WE VOORTAAN NOG EERDER DAN DE VOGELTJES OPSTAAN!
DAT WEET IK ZO NET NOG NIET... KIJK, VUUR KUN JE HET BESTE BESTRIJDEN MET VUUR!
NOU, ALS JE MET VUUR GAAT BEGINNEN, BLIJF IK EEN EIND UIT DE BUURT, HOOR!
GEEN ECHT VUUR, DOMMERDJE! WE MOETEN ZORGEN DAT DIE SIGNOR STANZA GAAT VERHUIZEN!
DAT LUKT JE NOOIT! GRUTJES, IK VOEL ME ZO DROEVIG, KNABBEL!
IK NIET! WE GAAN FEESTVIEREN!
FEESTVIEREN? IK WIST NIET EENS DAT JE JARIG WAS!
DAT BEN IK OOK NIET, MAAR ALS SIGNOR STANZA LAWAAI MAG MAKEN, DAN MOGEN WIJ DAT OOK! WACHT MAAR EENS!
DIE NACHT, NA VELE LUIDRUCHTIGE UREN...
WIE HET MEESTE LAWAAI MAAKT KRIJGT SOEIKELS
EET, DRINK EN MAAK LAWAAI!
BEN JE NIET BANG, DAT JE NIEUWE BUURMAN HIER WEL 'NS LAST VAN ZOU KUNNEN HEBBEN, KNABBEL?
ZWIJGEN IS NIET GOUD VANAVOND!

HA! ALS HIJ ER GEEN LAST VAN HEEFT, ZOU IK 'ME ERG TELEURGESTELD VOELEN, STAMPER!
JOEHOE!
JIPPIE!
KLENG! KLING! KLEDDER!
AHEM
O MIA! WAT HEEFT DIT ALLES TE BETEKENEN?
DIT LAAT IK ME NIET WELGEVALLEN! IK GA EEN ANDER HUIS ZOEKEN, WAAR IK 'S NACHTS RUSTIG KAN SLAPEN EN 'S OCHTENDS VROEG KAN ZINGEN!
EN ZO...
DAT HEBBEN WE TOCH MAAR EVENTJES MOOI VOOR ELKAAR GE-KREGEN, HÈ BABBEL?
JA NOU! WEL-TERUSTEN!
Z-Z-Z-ZZZZ
OEHOE! OEHOE! OEHOE!
IS... IS STANZA TERUG?!
WAT VOOR 'N LIED IS DAT NOU?!
OEHOE-OE!
IK ZIE HET AL. HET IS GEEN OPERA, MENEER UIL IS ONZE NIEUWE BUURMAN GEWORDEN.
(KRRRREUN!)

OEHOE! OEHOE!
WAT MOETEN WE DAAR AAN DOEN?
NIETS. WE GAAN WEG... VERHUIZEN... KOM MEE!
OEHOE!
ER ZIJN VAN DIE OGENBLIKKEN, WAAROP JE DE KNOOP MOET DOORHAKKEN.
WAT VOOR KNOOP. GA JE... EH, GAAN WIJ DOORHAKKEN?
WE GAAN DIEPER HET BOS IN, BABBEL. WE GAAN IN HET GROTE DENNENHOTEL WONEN.
GRUTJES! DAT LIJKT ME ERG LEUK!
ZO GAUW WE ZIJN INGESCHREVEN, GAAN WE NAAR BED!
DENNEHOTEL
GAAP! IK ZOU WEL 'N MAAND KUNNEN SLAPEN!
ZIEZO, VAN NU AF AAN IS DIT ONS HUIS, BABBELTJE! IK HEB VOORUIT BETAALD VOOR ZES MAANDEN.
HET ZIET ER LEUK UIT!
KNABBEL EN BABBEL
GEEUW! WELTERUSTEN, HOOR!
GAAP! WELTERUSTEN! MAAK ME OVER EEN MAAND OF ZO MAAR WAKKER! Z-Z-Z
Z!
SIGNOR STANZA
KNABBEL EN BABBEL
Z-Z-ZZZ
Z-Z-ZZZ

TOM POES EN DE WROKWERKER

DE WRAAKPOGINGEN VAN DE WROKWERKER WAREN TOT NU TOE OP NIETS UITGELOPEN, MAAR NOG STEEDS WILDE HIJ ZICH GRUWELIJK GAAN WREKEN. HEER BOMMEL VOND DAT MAAR EEN AKELIG VOORUITZICHT. EN TOT OVERMAAT VAN RAMP LEEK HET WEL, OF TOM POES HET HELEMAAL EENS WAS MET HET GEMENE VENTJE.

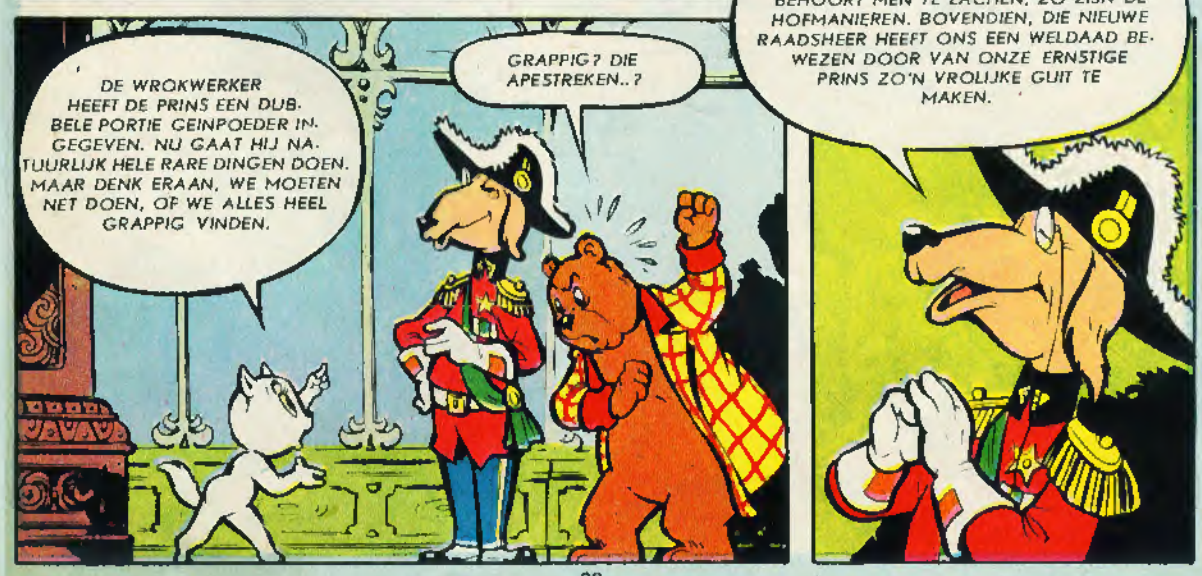

JUIST, MIJNHEER DE GRAAF! DAARVOOR MOEST U HEM EIGENLIJK EEN RIDDERORDE GEVEN.
WAT? TREK JIJ PARTIJ VOOR DIE SCHURK, DIE MIJ HET BITTERE SLIJK DER VERNEDERING HEEFT LATEN PROEVEN?
MAAR LUISTER TOCH, HEER OLLIE....
NEE, TOM POES! JIJ TRAPT OP MIJN HART! JE BENT EEN VERDORVEN VENT-JE....EEN TROUWELOZE VRIEND!
HEVIG VERONTWAARDIGD VOLGDE HEER BOMMEL DE GRAAF NAAR DE TROONZAAL.
INTUSSEN BEGON DE PRINS DE UITWERKING VAN HET GEINPOEDER TE VOELEN.
IK HEB INEENS ZIN OM IETS HEEL...HEEL GRAPPIGS TE DOEN!
DAT IS PRACHTIG! EEN PRINS DIE NIET STEEDS GRAPPIG IS, IS EEN SNERT-PRINS.
LET OP! HIER KOMT JE KANS, PRINS. PAK DIE LOPER BEET!
ÉÉN.....TWEE.... TREKKEN!
HA...HEERLIJK! U BENT WERKELIJK EEN LEUKE RAADSHEER!
HUH-HO...PAS OP! MIJN JAS...!

BAH...GRRR...! WAT EEN KWAJONGENSSTREEK! EN JIJ WILT DAT IK HIEROM LACH...?
JA, TOE DAN...LACHEN, HEER OLLIE! LACHEN...
KOM KOM, LAKEIEN, NIET ZO BOOS KIJKEN. LACH EENS OM DIT AARDIGE GRAPJE VAN ONZE GELIEFDE PRINS! IK ZAL ZELF HET GOEDE VOORBEELD GEVEN: HA HA HA!
MAAR PLOTS ZAG DE GRAAF HET LEUKE VAN DIT ALLES NIET MEER ZO HELDER IN.
HO-WOBBOB-FLOB!
HAHA..! MOET JE HET GEZICHT EENS ZIEN, DAT ONZE GRAAF TREKT!
JA, DIT IS HEEL GEESTIG GEVONDEN VAN ONZE PRINS!
DE LAKEIEN, DIE OM HET EERSTE GRAPJE NIET ZO SMAKELIJK HADDEN KUNNEN LACHEN ALS DE GRAAF, VONDEN DIT LEUKER.
HA...PFFOEI..HIEHIE..! HIER MOET IK WERKELIJK OM LACHEN! NEEMT U ME MAAR NIET KWALIJK, HEER GRAAF. MAAR DIT HOORT IMMERS BIJ DE HOFMANIEREN.
HM...JUIST, NOBELE BLUB.. RIDDER. EN DAAROM BLUB WIL IK NIET ACHTERBLUB...EH.. BLIJVEN. HA HA HA!
BAH, IEDEREEN LACHT! ZELFS DE SLACHTOFFERS! MAAR DAT IS NIET DE BEDOELING! AFSCHUWELIJK! AL MIJN MOEITE IS WEER VOOR NIETS GEWEEST.

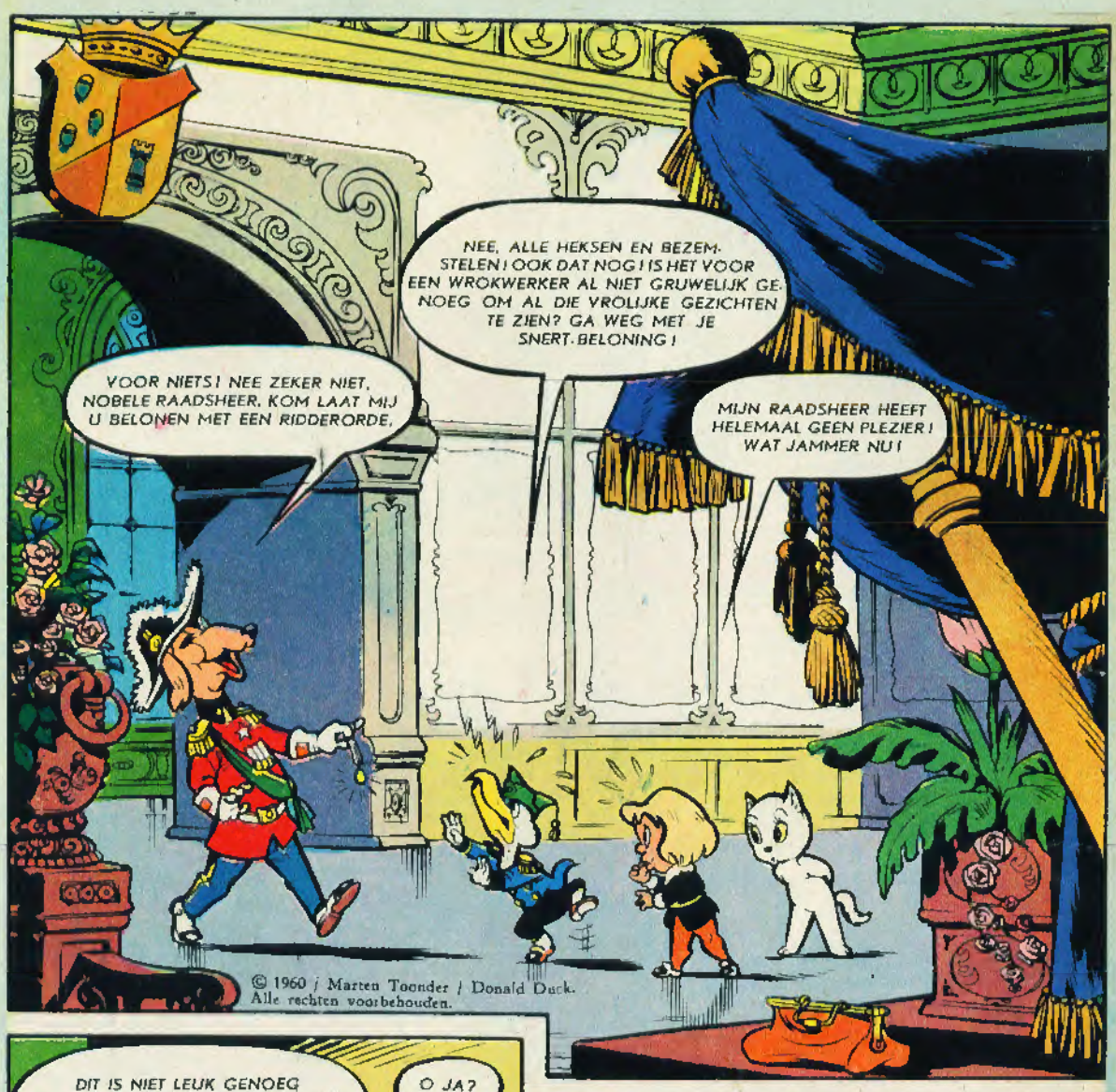

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. · Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.